

Història d'un geni literari
Com fabricar genis literaris

Paraules admeses
títols possibles

befò- batofà.

Llibreria Claris, Via Etana 82. Barrià.
un heroi de fàbricauó casolana
Fàbrica de genis, S. A.

Genis de fabricació casolana

Fàbrica de genis, S. A.

~~Hèrois de Fabricació casolana~~

Un geni de fabricació casolana.

Tàrenci: Poeta cínic llatí, mat a
Cartag

~~per amb molta imaginació i fantàixer
per mig de gossos de ver, molta fantàxia
Descuideu! sella en Godoy ple de fe en els seus
- Y si ens sortés un individu modest i~~

~~amant de la veritat?~~ replica en Sellent
sempre pessimista.

~~Fug home!~~ interromps en Figols i torna
a posar-se el cigar a la boca. No hi ha
~~excepció~~
~~un sol home o dona que no es senti~~
~~desposat a creure que és un gení per~~
~~poc que li fem creure amb l'ajuda del~~
~~públic. Quant al públic res més fàcil de manejar.~~
~~sempre a punt de deixar-se~~
~~enlluernar pel per la primera~~

~~mirrèia que li freqüis pel ~~nassos~~.~~
~~En Figols~~ ~~en Figols~~ ~~l'injust~~
~~Torna a薰clar el cigar: afageix. El poble de Barcelma~~
~~ix a l'admiració. Sobretot en un poble sem-~~
~~és un dels més impressionables que coneix. Té gran~~
~~pre desposat a crear vols a lliurar-se~~
~~tirada apicidament sobretot literària i esportiva musical~~
~~(a la icotariatua) Potser també a enderro-~~
~~- bé quean dic musical intenc aquestes con-~~
~~cos de moda que els quequeien se music.~~
~~com els vols que ha fomentat ell mateix~~

~~- que els enderroqui en bona hora, opina~~

el senyor Ramiel, mentre hagi comprat molts del exemplars de l'obra.

- Enara que ~~els~~^{poes} els hagin elegit, començarà ironia; en Sellent. (un poe amaro)

- Detall ~~sense~~^{important}: sentència en Ramiel, més comerciant que patriota.

- Quan es tracta de llibres en català, comenta en Figols amb un gest de fastig de menyspreu - nun no sap si envers la catalana [llengua] o envers els poetes migrants negreis que els llibres editats en aquella llengua provenen a l'anònima -

Quan es tracta de llibres en català ~~que insisteixen~~^{que estima}, Ramiel, no val gaire la pena de parlar de negocis

- Bé però, intervé vivament en cerca ^{de G. J. d'abril} Fera amb el darrer llibre d'en Rust...

Quan encara ~~feca~~ el seu bon paper el
en Sellent

- No divaguem sempre, intervé el direcció
Tangerent de l'Editorial. L'ideu o el geni
diguem-li com volguem està esgotat, itrà
estracta de cercar-ne un altre ~~de nou~~.
- El trobarem, assegura amb ~~una~~ ^{optimista} ferma
en Ramal.

- O el crearem, afirma amb ~~comunicació~~ ^{ajos arada},
en ~~Goday~~, alias ~~la en~~ ^{la} coca fera.

En Sellent fa un gest de lassitud -

- Yo no, declara

- Tu ens el discutiràs, ja ho sé, ja en Ti-
gols deixant el cigar al cendrer però ens
ajudaràs a trigar-lo

En Sellent alça les espaldes, llença
el cigarret, N'encau maquinàlment

un altre.

- Yo us el trobare' ^{convenent} afirma ^{Goday} en blanc
Com el preferiu home o dona?

- Home exclama en Ramel ^{vagífb} sense dubtar

- Dona diuen en Portell i en Llobregat
^{badat, toca} que encara no havien ^{opinat} tota l'
~~estona~~ ^{la toca}

- Ni una cosa ni una altra deixa
caure en Figols enmig de l'espectà-
cio general.

- D'escriptors ^{hermafròdit} prodites no ^{crec que} troben co-
menta fredament en Sellent mento a
espolsa ^{en} al cendrer la ^{punta} ^{encara} encesa
al seu cigarret ordinari

En Figols no s'immuta. Hom veu ben
clar que té una idea ^{alg} que en porta ^{alça}
de caps. Espectació general en l'assemblea.
^{Hiba}

- Ens caldrà - no es esquerà encara

un d'aquest individus que s'han posat
ambix ^{ambigü}
~~d'acord~~: l'índex mixt encara que fi-
gurant com a homes

- Un invertit? Salta mig engrescat
en ~~el~~ Goday

- No, fa en Tívoli, paternal. No em
referisco al sexe sinó a l'aspecte. El

públic es deixa impressionar molt per
l'exterior d'un novel·lista ^{d'un actor, d'un cantant...}
una mena de ~~tips de~~ prove afeminat
afamellat ^{repulsió} per a desvetllar la compasión
de la gent ^{però} ~~que~~ prove orgànic, ~~maco~~
~~delos homes, les dones~~ ~~que~~ ~~sempre~~
~~maternals, en el fons un d'~~
~~aquests xavalets bufo macos, atraktius~~
~~; bufo joer atraktiu ensens les dones.~~
~~de gust, de parants, llengerament equate~~
~~sense figurar en~~
- Proleslo, interrop en Ramal. ~~Onc que~~

podem fabricar un geni sense caure
en la feblesa de l'equivoc ^{i la vulgaritat}

un d'aquest individus que s'han posat
ambix ^{ambigua}
~~de moda~~: l'ipsa ^{mixta} encara que fi-
gurant com a homes

- Un invertit? Salta mig engrèsat
en lloc. Goday

- No, fa en Figols, paternal. No em
referisco al sexe sinó a l'aspecte. El

públic es deixa impressionar molt per
l'exterior d'un novel·les ^{d'un actor, d'un cantant...} caldrà
una mena de ~~tips~~ de
afanellat per a desvetllar la ~~repulsió~~
de la gent ~~però~~ ^{però} ~~procurar~~ ^{procurar} gracios ~~maco~~
~~els homes i les dones~~ ^{eterna de} ~~aquestes sempre~~
~~maternals, en el fons un d'~~
~~aquests joves~~ ~~xavatets bufo~~ ~~macos, atractius~~
~~; bufo~~ ~~per atractiu~~ ~~ensens~~ ~~les dones~~
~~de gest~~ ~~i de parades~~ ~~temporàniament~~ ~~equitativ~~
~~sense~~ ~~sic son equitatives, els homes joves~~
- Protesto, intensió en Ramal. Cee que
podem fabricar un geni sense caure

en la feblesa ^{i la vulgaritat} de l'exèrcit

basa el seu argument a favor sobre l'oportunitat, convenència, eficàcia i èxit del sexe equivoc del nou gènere.

Basa el seu argument en l'esnobisme actual d'un cert nombre de me des compradors de llibres engatxats entre la gent de la alta societat sexual. Podeu que actualment un autor titllat o francament considerat invertit

d'homosexualisme atrau més l'interès del públic que un home o dona normal. Sobretot de les dones (per extrany que quan es tracti d'un públic format, semblí, de dones) això semblí. En cada fera assegurava que alguns actors, cancioners o poetes es fan passar pel que ^{en realitat} no són: és a dir homosexuals invertits per a viure més èlencs i tenir més èxit

El curt però eloquent discurs d'en Godag ha estat escoltat en un si-seni respectuós. La paraula ~~est~~ reclam i èxit impressiona sempre els homes

Fi de la sessió.

de la Editorial Nueva Europa

Ningú, ni el prestigiós Ramal, no
gosa replicar encara que el seu rostre
no expressa ⁿⁱ conformitat ni dubte sinó
refús formal mentre el d'en Sellent
expressa aburiment; faslig; els d'en
Portell i d'en Cebria no expressen res. Però
tampoc ningú no els ha demanat llur
opinió ni ningú no sembla esperar
que la donquin ni l'expressin ⁿⁱ amb un
gest fisonòmic.

Fet i fet s'eixeca la sessió sense que,
hom sembli haver pres cap ~~determinat~~ ⁿⁱ ~~decisio~~
Però en el fons la decisió resta tancament
presa. En cada Fira passejarà la seva altra
esprimatxada silueta, ^{Salons} ^{on es celebren} ^{pels coetells}
^{per les} editorial ^{més} ^{meny} ^{amenades} ^{per}
diaris, ^{mes elegits} fixarà els seus esguardos de jutjat
d'esmirratxats sola les enriques vidres ver
fosc de les seves ulleres, ^{en cada fisonomia} joventut
no d'escriptrí novell

dogarà sense comprometre's ni comprometre l'Editorial Nova Europa. Somriu brevement entre la curta barba negra i el seu mas de jove, baderà unes oides enregistradores i la deliciosa tasca tacitament començada per en Figols anirà endavant.

L'anònima ha posat en marxa el seu enginy, l'apparell des cobrir de genis que encompta joencells, la Ceca Fera es encalça!, cautelosament encarca la futura víctima, el geni que ha de procurar una certa picassada de diners a la Editorial.

L' havia caçat en un ~~es~~^{ca} restaurant de la Plaça de Calvo Sotelo. ~~ben~~
~~era~~^{el} el mi ~~sopar~~
~~passava~~^{grup de} la taula del costat de la seva
 també ~~una~~^{amb} companys. Tots xerevats; ~~Era~~
~~reial~~^{un d'ells} jove i bufo, xerrava
~~reial~~^{que} a un bon observador ~~era~~
 Portava amb els companys amb un ~~aire~~
 aire de vedette; ~~era~~^{un} ~~aire~~^{inconfusible} de vedette
 de vedette que gastava al més pove de
 observador p' esclatava ~~era~~, ~~davant~~^{amb una}
 la colla; un rodatxo vint anys, amb
 mena de derriu. Semblava més jove
 que els altres, uns divuit anys
 corat p' fesomia i cabellera de nina de
 gests apreiciament atenellats. La colla ~~mena de~~
 porcellana. ~~Naturalment~~^{però} parlava ~~one~~^{one} ~~so~~
 perennis. Pels tan segur
 d' aquell llenguatge que molts tan segur
 d' ~~ella~~^{amb un} inconfusible accent barceloní
 de la seva propria rumba que no seguit es des-
 barreja de ~~al~~
 i aquella llenguatge quel dels catalans de Bar-
 celona del conjunt. La colla parlava en aquell len-
 guatge que el ~~barceloní~~^{barceloní} solen ~~anomenar~~^{anomenar} castellà
 i usen a fort i a dest amb un inconfusible accent
 però, ~~amb~~^{amb} aquests detalls ~~lexic~~^{lexic} i ~~fonètic~~^{fonètic}
 tics no poden impressionar l' oïda per
 d' un Goday a l'altra, mena
 prou avançada ~~del~~^{de} Relacions Públiques ~~de~~^{de}
 i de variants fonètiques propies dels països de
 Editorial Europa^l. al pectiu castellà bar-
 celonès castellà que així ~~abreix~~^{abreix} del

celori essent tan prodigament usat entre el públic en general; especialment els redactors de diaris de la premsa local obligatoriament i professionalment castellanitzada i professionalment entre els redactors de la prensa local ment castellanitzada. En Goday això no el que veia l'atenció era el tema li veia gens la qüestió, si interessava de la conversa.

sobretot per la conversa. La colla parlava de teatre, d'altres i d'actors i finalment d'una novel·la que havia escrit el més bufó dels contes catalans el que sempre es va fer de la colla, que havia ocupat el lloc de preferència Segons l'segont dels seus companys estava criada a entusiasta opinió, i comentada novel·la obtenir un gran èxit. Segurament un dels grans premis creats per l'"Editorial Europa". En Cuca Fera va pagar el seu sopar i amb una decisió típicament digna d'un Relacions Pubbliques va avertit al grup, ja hallogata

- Perdoneu, companys, que em piquei a la vostra conversa. Volaven d'una novella sensacional escrita per un de vosaltres Sóc de l'"Editorial Europa". Vaig a la caca de nous actors Enteneu-me, d'altres

que siguin capablos de dir alguna cosa

se move: protesta d'escàndol
rebellia: qualque cosa inèdita
però nada en el fons: en la forma.

Hom ~~la~~ havia fet immediatament elev entre la tòtula: l'autor de l'emarkada novel la qualificada de "Sensacion" li ~~ha~~ allargat la mà bo i presentant-se

- En die ^{Sèneca} tornen redactar "Correu de ~~les~~ la Tarde"
- i jo ^{Famy o Torniu Gujoys,} ~~Torniu~~ ^{Febrer} ~~goda~~ Relacions públiques de l

"Editorial Europa"

Cada portada ~~deia~~ va donar el seu nom i bo; encantant arribà En Cesa Fera li picava amablement l'esquena Era el primer pas d'una llarga sèrie de passos base de la seva èxit; asplendor

de les lletres catalanes plasmat en el petit Bartomeu Figueres astre enguernat que va creuar fugisserament

el firmament de les glòries ~~lletres~~
catalanes, ~~exaltant~~ ful-
gurà i enlluernà moltes donzelles i

~~invençells de la
carregats de bona, mediocre i mala fe,
sense cultura pròpia,~~ Gaixa societat
literària, ensiforme més d'un home
madur, desvetllà l'admiració, la enveja, la gelosia,
la indignació i el ~~fotí~~ ^{L'admiració} preu de gran
nombre de ciutadans dels quals, en resum, constitueix un èxit indescutible d'aquell nimbo que
~~empèp pel seu patriotisme mercantil~~
en Figols volta convertir en heroi de les lle-
tres catalanes i finalment va haver de
liquidar a preu de saldo, a una altra
aventurera, ~~no bilingüe~~
~~estrival de menor prestigi~~ ^{mobilitat} la qual amb l'ad-
quisició del ~~fals geni~~ va fer un mal negocí i va
acabar ensorrant-se. ~~essa ensorratez~~ ^{altra} però no anticipem els fets
que ensorrona ~~el propi geni~~ ^{fundamental} ~~serpel pera~~ ^{d'aquesta verídica història}
perut per les lletres catalanes. ~~Però no~~
~~era una trágica història~~
anticipem. Aquesta pàgina de la no-
vel·la ~~Fàbrica de genis S.A.~~ no es l'
argumento de la obra. sino el ^{1er.} cap.

fotografia p' ineludible

In Figols cala fer al cigan de l'abordat
 circumstàncies auxiliar ~~indispensable~~ de primera magni-
 tud en els transcendentals moments de l'Editorial l'Anònimia

- Seu, noi, si et plau.
- Gràcies murmurà en ~~bona~~ un poe impressionat malgrat el seu aplom natural
 per Figols de la poderosa anònima "Europa".
 En Figols El nostre ben afilat ~~de~~ ~~en~~ Figols, hi
 apareix a través d'
~~que~~ ~~com~~ emballat d'un niol de pun blan-
 cos, ~~que~~ ~~que~~ perfumat, suavíssim, però terriblement com el
 diosa grega que són en les úniques que
 no té cap dubte sobre la sensa-
 cióabilitat d'interès publicitari
 "Mariána Biapàtica" o el desliner de
 una ment" però l'expressió del nostre
 del director gerent de l'Editorial Europa no
 expressa poe interès no demosta gos
 entusiasm. La impaciència i domi-
 na l'escriptor novell,

- què? Ha llegit la meva novel·la
que en pensa?

En Figols pensa que^a ell quan tenia vint
~~amps i encara~~ ^{en el país} nom no parlava
d'estraperlo, un home de ^{cinc} cinquanta;
~~pits, d'amps~~ director-gerent d'~~un~~ qualsevol negoi ~~de malos~~
li havia inspirat un respecte que ~~el~~ hou-
ria ~~estat~~ obligat a esperar pacientment que
~~el director~~ ^{el personatge} ~~de~~ li adreçés la paraula.

- Hi ha agut un error bàsic en aquesta fer.
- Vol dir ~~en el platejament de~~ la meva novel·la? Salta com
desparat en tomen l'Aristòfan

- Un error bàsic en ~~el principi de~~ la seua
Relacions Pùbliques es pensava que la teva
novel·la era escrita en ~~català~~ ^{lletra}

- Ah fa en ^{l'Aristòfan} tomen tranquil·lament si he
escrita en castellà perquè m'ha semblat
més fàcil de col·locar i de vendre. Hom ven cent

novelles castelleres per una de catalana

El cas és fa en Figols que el ~~Castellà~~ ^{Castellà} ~~Castellà~~

en el qual ~~potser~~ ^{haver} ~~era~~ ^{de moment} ~~no~~ ~~soy~~ ~~és~~ un castellà massa barceloní ~~en realitat~~ ~~ni castellà ni català~~.

d'Aristòf~~en~~ En tota ~~comuna~~ no s'ofen. Aleix les espalles, sonriu, mou les mans amb una gra-
cia típicament femenina. El seu som-

rire de llavis delicats i dibuix ^{forma} graciós ~~ja~~ ~~pensar~~ en allò que hom sol qualificar de estígialment típicament femení. En Figols "la petonera" mentre a les galtes apareix ^{els} pensa que aquell mimó costa un ex-
^{Figols}

traordinari, com ~~esta~~ ^{els} missatges fets a mi-
da amb les dents, el mentó, els clorets ^{naturals}
~~a les galtes,~~ ~~la~~ cabellera, ~~el~~ pargallig ~~el~~ biguet ^{de} ~~de~~ barques: espesses pestanyes, la el·lipsos ^{natural} ^{els seus ulls marcats} el somriure mes atraients que un jove-

ell pugui amseguir. En Figols s'imagina el que donaria en fotografia: l'èxit que fa.

Tot i que hauria d'aconseguir com a ~~novellista~~ premis d'honor de les lletres catalanes ^{en la portada de la} revista "Porvenir" la més prestigiosa de les

revistes literàries del país.

- Escucha mi, yo no et vull enganyar, la teva
novel·la "Marina Psicopàtica" o el ^{reaso} després-
cubo de una mente" no esta escrita ni en
castellà ni en català - En Figols no ~~he~~ havia lle-
~~git~~ la novella ~~total~~. Repetía les paraules d'en Sellent - No po-
dem publicar-la en castellà ^{els periòdics} porque se ns ti-
narien a sobre. Però podries tractar d'escriu-
re-ho en català. El català és la teva ^{materna} llengua. ~~materna~~
~~ta~~? no fa?

- Soc nascut al Poble Nou de pare i mare cata-
lans. Però sempre he escrit en castellà. Es una
llengua de més pervivència. Y els articles
que publico a ^{El correu de la tarda,} tarde-exposés son, naturalment
en castellà

- Yo en castellà no et publicare res. Ara,
si et decideixes a traduir la teva novel·la
al català, degudament repassada pel nostre
avi i peient cebrià: alguna ullada del

catedràtic molles
expert en literatura catalana et promets ~~pa-~~
~~ublicar la novel·la~~ ~~poemari~~ ~~le i pa-~~

- ~~La~~ La versió catalana significa uns me-
sos de treball i jo necessito diners ara
- Yo ara de diners no T'en donaré cap però
si la novel·la queda bé et promets el premi
Muntané la màxima recompensa
en el país amb una ~~obra~~ ^{ques hom pot optenir} novel·la
~~una obra escrita en llengua catalana.~~

Les festes d'^{l'Aristofan} En Tomàs s'fan iluminades
- Cinc centes mil bales? exclama posant
se dret d'un salt.

- Exactament, cinc centes mil bales si fas
exactament ~~i~~ puntualment tot allò
que et diré començant per escriure a
la rapidesa màxima la versió catalana
de la teva novel·la. L'he de tenir abans d'^{mes}
En Figols ^{ha} posat dret, En Tomàs ^{l'Aristofan} ~~le~~
més encara s'hi manté excitat
per la idea d'assevenir un gran

- català o castellà que importa el cas
noveŀlista i guanyar una fortuna
En Figols li allarga amb la mà esquerre
de la noveŀla "Marana Psicopàtica" o el ~~que~~
puscat el ocass de una mente" mentre li
ofereix l'encaixada de comiat

- Fins aviat, jove,

- Fins molt aviat fa en Torneu l'Aristòfan

Surt com una ~~contesta~~^{llamp} del despats d'en
Figols, ~~igual~~^{com un llamp}, ~~de començar~~^{com un llamp ens}
~~per equivocar~~^{per equivocar} carió en ~~el~~^{l'estudi}
d'en Sellent. Aquest se'l mira amb ironia

- On va jove?

- No ho sé. Surt del despats ~~d'en Figols~~^{def. director}, ens
hem posat d'acord ~~en publica una noveŀla en català~~
me la premia:

- Així fa en Sellent amb més i més
- Polser les tracta de "marana Psicopàtica"? ...
havent posat d'acord amb el nostre doctor

- Gusta! i n'hi com no sap?

for per cent.

- Sou l'assessor literari de la casa...

- Si senyor si d'acord. ~~afegix~~:

- Així escriuria en català d'ara endavant

- ~~celebració molles~~
- Ah! fa en Teòvit:
- Això a vostè no li importa
s'invilina reverencios i vostè ha lle-
git "Marana Psicopàtica" Creu que
 - Soc el director literari de l'Anònima
quedara bé en català?
Ah, perdon. En Sellent, mou els llaves en ~~a~~
una mena d'intent de sonriure ironitzat
 - Pel passades de l'~~esquerra~~ ~~grans~~ o la
 - Així, voleu si ha decidit tot d'una a
dreta nom ~~sunt~~ a l'estata.
 - Gracies i perdon fa l'esbojaveu ironitzat
embriac anticipadament de dòries i de glòria.
 - Esclar! D'això endavant tot el que
esrigui serà en català (ironia
amb la seva constància)
 - Brav jove! exclama ~~vegadament~~ en
Sellent. Però se li ha esgolat la paciència.
Assenyala la porta a en Teòvit.
 - Segueix: el passades a dreta, torna a l'es-
querra, al fons hi ha la sortida i l'absensia
Gracies sempre. moltes de gracies. (pista
A Revereix apergeix familiarment des de la ¹⁰³)
 - Mal flamp t'abraci! malalt en Sellent

~~Seneca~~ En Teòvit engrescadíssim. En Teòvit està com big. Carre de Teòvit en teòvit en teòvit, de redacció en redacció, de grup en grup, de cafè en cafè s'acosta a tots els grups que coneix, solada esteny més, reparteix somriures. Fa saber a tothom que d'ara endavant esterà en català. Amb frases caloroses exalta la formosor d'aquesta llengua, la ^{elatines} més expressiva i rica de les llengües, la ~~que la seva família~~ ^{de dels} que ~~que~~ parlat ~~que~~, pares a fills, ~~que~~ re- als ~~que~~ fills a pares, oncles fills -- els germans, vespres, ~~que~~ bessons. Tots els de la seva família originaria del Poble ~~de~~ (Tot de soble, el Poble ~~de~~ si ha convertit en bo bressol de la raça que gaudirà de l'honor d'haver, estat el sí d'un geni.

~~Seneca~~ Perquè en teòvit, en el seu entusiasme itinerant, emorvatjat pel seu moe gran

amic, i conseller
"amic, i Cura-Fera" comença a creure en la
seva genialitat literària. "Marina Psicopàtica"
espullada com una margarida - l'estiu,
~~no t'estima~~, un poe, molt, amb pessó
geni - es converteix poquet a poquet -
massa poquet a poquet per a ser a
temps de conèixer al gran premi
"Muntany" de novel·la catalana - en
embull manicomial "Eròtiques Psicopàtiques" "El dia que va néixer Ra-
mon Blull" o "les Roses s'esfallen pel juliol
tols que girovallen pel cervell d'en ^{l'energia} teocrit
que han d'encapsolar la primera
novel·la en català d'aquell que una
potent editorial ha decidit convertir en
geni"

En l'endemig el geni en gestació s'agita i no
treballa, no tradueix la versió castellana
de Marina Psicopàtica. Té massa poca a op-

hibir-se a xerrar a contar imprudent-
ment a tothom que el premi "Muntanyé" és seu
que el té tan segur com si ^{el tinguis a la batxaca} l'hagues cobrat

- Figols Fera ^{El seu gran nou acòs} l'ha
hagut d'avivar "Cal que no parli tant
del premi. Molta gent comença a mu-
mular que: hi ha trampa" Hom no pot
ventar-se anticipadament de ser pre-
miat per molt segue que hom n'estigui

- Es que en Figols m. ho va prometre, galle-
ja en ^{tèneca} Torrot posant-se de puntetes per
arribar al costre del ^{seu} ^{acòs} llarguerut Gesa
Fera i impressionar-lo poc a molt amb
la seva anticipadament reeoneguda
personalitat - Mi ho va prometre i no
cree que es torni enrera.

- Yo tampoc no crec que ^{se'n desdigeix} no ompleix

la seva paraula. Però tu ~~tampoc~~^{que fas?} no correspon, Has acabat la teva traducció.

- No tinc temps germenar el futur geni. No sé on acudir. Vai de bòlid!

En Godoy ha tingut la bona idea d'importar-se'n les poloneses traduïdes i donar-les a en Cebrià amb l'ordre personal d'en Figols de començar a corregeir el text d'en Teòcrit ^{Senecca}. En Cebrià trua a la porta del Sancto sanctorum del director gerent.

- Sempre Figols aquest text no es pot corregir

- Per què? mig explota en Figols.

- Perquè... perquè... no està escrit, i ha de fer de bell nou.

Feu-lo, brama en Figols.

- Yo de fer novel·les no en sé'. Puc corregir les faltes de llengutge, de sintaxi, d'ortografia ...
- Doneu-me en Figols resignat
- * Prem el paquet d'holandeses, les deixa davant de la taula -despatx.
- Aneu Cebrià, aneu. Telefoni' a en Mallera. En mallera acudeix al despatx d'en Figols.
- Refeu-me això' demanda humil·lant el director gerent de ~~l'anomenada casa~~ la gran Editorial Europa, al destitgit conseller de la casa,
En Cebrià diu que no es pot corregir en sellent, no vol ni ~~que~~ ^{la gran Editorial Europa} inmarcar-se-ho
→ per què.
 - Tots diuen que la novel·la
 - Diu que s'ha de fer de nou iells no ^{caps de} no en saben de segur fer novel·les.
 - Formeu-lo al mateix autor. Que diu en Mallera -

s'espavila.

- No ho puc fer, quasi s'asseix en Figols, li he promès la publicació de la novel·la i el premi Muntant

- Diable! ja en mollera llenant l'extrema punta del seu cigarret que encara

En Mollera era un ~~mal~~ home jove
cremava. - Nom no compren aquest ansor
intelligent, instruït, gran coneixedor de la llengua catalana;
conegut, reputat expert en literatura. No ~~era~~ era
~~especial a apofiles i assabonis els darrers~~
~~mesos~~ dependents de la E.E. però ni era conseller
de Jet Lant o mes director literari que en Sellent. En
mil·línits dels cigarrets. En Mollera es ga-
Mollera era un home simpàtic de teus preparats,
delicat de roigs sonetes, cabells rosos; mirada intelligent
queranya de la vida, es poller, guanya un bon
soc. - Pero entre parpalleig i ganyoles no llena
mai la cigarreta que fuma voluptuosament
fins l'extrem.

Arreplega els fulls meianogràfics des
la novel·la d'en Teòvit. Seu en una
poltrona prop la finestra

- Em permeteu?

- Si!, si! fa en Figols, ^{passen-hi} una

sellada; diuen el pùi cal fer. Yo ~~no~~ con-
tinuaré repassant aquestes factures

Els dos homes feinegen, En Figols
sense fumar ja que a en Mullera no
cal impressiónar-lo amb les pipades al
cigarre de P. Habana.

En Mullera ha calat fer a un dels seus
primisims cigarrets de Tabac negre. Llegeix
en silenci, molt pacientment, impassible.
Una estorneta després, declara

- En lebrà té raó. Això no es pot corre-
gir si ha de fer ~~reparació~~^{de cap i} escrivire de nou

- Feu-ho! suplica en Figols quasi deses-
peradament. ~~Han~~ ^{ho indemnizarem} Us ~~condonarem~~ corri
calgui

- ~~He~~ ^{avui} de disposar del text complet
de la novel·la i el més aviat possible

si l'hem de premiar amb el Muntanyé d'
aquest any.

En Figols prem(?) el timbre elèctric del ~~tele~~
seu estriptori:

- Diagues al senyor Goday que passi tot se
guib. dice al botones que apareix quasi instantània
(mora)

El senyor Goday no hiés senyor Figols.

Com, que no hiés? D'on on para? Perqueu-lo.
El botones aixeca les espatlles.

- Em sap molt de grec, senyor Figols, jo ma
teix l'he vist quan passava la porta

- Bé, ves! ves!

Es gira desficiós davers en mulleres, sem
pre impossible amb la punta enresa del
cigarret a punt de cremar si el llavi men
tre parysalleja volent evitar el fum del
cigarret consumit.

Endeuus ^{en} aquest text. En Goday us remetrem

el que falta,
~~Ratós~~ el més aviat possible
En Mulleres llença els dos darrers
milímetres del cigarret. Demana
però a en Tígols de la molèstia que
aprest així seu proveu en la sensibilitat
olfàtica del director serent

Seret amb les holandeses ^{de l'} obra d'en
sota l'escala. N'ha fet
Teòrit ~~està~~ un petit bolic, ~~a on la me~~ que porta en
la seva mà quasi femenina.
~~petita~~; delicada. Pergue en mulleres
no és solament un home sensible, cuit
erudit, sinó un home ^{fisicament} ~~encara~~ molt jove,
~~de~~ peus delicats, finissim, destingit; ~~amb~~
~~amb~~ pell rosada; ^{i gelinada} cabells ondulats ti-
vant a ros; uns peus; unes mans petits i
delicats. Es un home de caràcter; un peu
de ciència literària. però també un
tipus ~~de~~ físic ^{distingit} delicat, elegant,
attractiu...

Vint-i quatre hores després de la breu entrevista Figols-mulleres, ~~que~~
en mulieres es presenta al despatx d'en Figols amb ~~el~~ l'original d'en Teòvit a les mans.

- Així Figols es faig a saber ^{ja he enllotat} que ~~que~~ ~~ella~~ suposada traducció del jove Teòvit. Espero les molandeses d'en Goday. En Figols s'agafa el cap - amb ^{les} moltes dues manes, ~~no~~ fa amb compte de no escabellar-se - maleïxo l'hora, exclama, que se'ns vol - vénir protegir aquest ~~semsal~~ extravagant Teòvit
- A propòsit de nom, no hi en podria trobar un altre? ^{Es un nom ridícul.} observa el conseller literari de l'anònima ^{fons} - Ell prete que és el nom de ~~pocata~~ - que consta en la seva fita ^{de l'aff}

tesme. En Godoy volia creure-n'hi
un altre però ell ~~s'hi~~^{era} oposava
- Ara el que cal - en Tívoli ho-
na a donar mostra d'un cert ~~mer-~~^{mequit-}
~~meissime~~ - és que ~~el~~^{hom} ~~acabi~~^{acabi} ~~remaleït~~^{remaleït} o-
original ~~s'acabi~~^x sia com sia.

En aquell moment, providencial ~~ent~~,
- entessent-se la mare d'en Teòcet
~~que~~ ~~quan~~ ~~extracta~~ del noi ~~sempre~~ ~~confiat~~ ^(La bona senyora) en la Providència.
Hi veu se tot cor ^{en la} ~~en la~~ talent
del seu fill, encara una criatura se-
gons com hom s'ho miri; ja futura
gran figura de les lletres catalanes- o
castellanes. ~~la~~ ^{la} ~~bona~~ ^{bona} ~~senyora~~ no té ~~ni~~
~~edificació~~ ~~ni~~ preferència per cap d'aquestes
dues llengües, el cas és que el noi esde-
vingui un personatge, que ~~hom~~ en parli molt, que quanji premis

diners, ~~i fama anomenada~~, que la seva foto surte en les revistes, que les stories més males, més riques de la ciutat se n'enamorin... "El meu fillot" "El meu tesoríet befo!"

Pero no diraguem. En aquest providencial moment en Godoy arriba ~~amb~~ ^{Quasi tot} l'original que faltava per a completar "Marina Psicopàtica". El llibre a en moleres amb les més humils excesses d'en Teòrit. La novel·la no és acabada, el pobre ~~niu~~ ^{niu de fillet} ^{que} le provava per viure la seva futura glòria. ~~per del text~~ no le materialment temps de donar-ni els darrers recs a fibra que l'ha de consagrar de tot. ~~versos que ha correigut per cop i volta, en d'aproxim estat novellista de telles nostres des. Enca que ha correigut escamp la ciutat la brama del premi per per de.~~ literari que ha de guanyar l'autor de *Marina Psicopàtica* que nom no

sap encara ~~quin nom deuria~~
com serà batejada en català, la
futura celebritat rep volgues d'
invitacions a cocktails, a vermissatges, a sopars
~~i dinars, les dames madures, esnobs,~~
~~sobretot vidues; conques, de se' l despoten~~
~~cadents; lletreferides que desitgen assegurar~~
~~la~~
se l'amistat del futur geni, ser les pri-
meres a haver-lo descobert, encoratjat...
En teòvit no pot refusar. Sap que pel da-
rrunt de la vàlva estrechament literària
de la novel·la ^{- Den sap el que n'haurà fet el Tal Malleres} ha el seu èxit personal
el seu físic atracció, el seu poder de seducció
la seva veu dolça; ^{guixosa, planyivola} de jove
partera. ^{No és} possible refusar ni una sola
invitació. En teòvit creu fermament que
pel darrunt de qualsoulla ^{intelectual o artística} circumstància hi
ha la irresistibilitat de la seva persona
la mena de do sobrenatural que domina el públic
M. Figols - Per en teòvit en Figols &

una mena de divinitat ^{mag} infalli-
ble - que en mulleres és capaç de
convertir un text mediocre ~~ad hoc~~ inexis-
tent - és el cas ^{an part} de Mariana Pispòpè-
tica - pensa ~~modestament~~ celari violent-
ment ^{modest} en teòrica - de convertir
la marana ^{seva} ~~a en~~ ^{Psicopàlica} en una
"gran novel·la"! El cas doncs és pre-
parar - se la ^{anomenada} fama, la fama o l'
anomenada si ha de preparar. En teòrica
creu segurament en aquesta preparació. Hi creu
incomparablement més que en la seva
~~pap~~ mateixa novel·la. De la seva no-
vel·la - ja ho hem dit - no té temps
de preocupar - se'n ^{ni de recordar} ni d'ocupar - se'n
En teòrica, a més de ser un noi bufo
es un noi intuïtiu - la intuïció, com
l'instint equital a una mena d'"in-

telligència, sovint més eficaç que l'autèntica intel·ligència, per si xó ^{el vailet} ha negligit ~~la~~ "marana Psicopàtica" en la que fa encara poc temps creien el jove ^{no solament ell, enfermitat sinó els} seus enemics ^{autor} ~~els revolucionaris~~ als seus companys i admiradors ^{de} revolucionaris concorrents als cafès més o no tan bohemis del barri gòtic. ~~de la remarcada~~ Marana no fins als cimells de la glòria és a dir de de l'obra que ~~ha~~ ^{l'obra que} d'enlairar en Teòret ^{had} "Psicopàtica".

El m'ocupa (no se'n preocupa ni més que l'hàbil i entès) mulleres engrescat en la pena de crear que no ha estat mai la seva perquè en mulleres és massa bon un critíci massa exigent per a crear. Si avui s'ha engrescat a ~~revisar~~ ^{bt d'ext d'una novel·la} res per ^{per} pura ambició literària per divertiment intel·lectual i, possiblement, també perquè en Teòret en persona, ha anat a trobar lo al seu estudi. Li ha amb aquella gràcia que sap ^{que} que el perdme, que no ha pogut ~~que~~ el portar de no haver pogut acabar "Marana Psicopàtica" l'obra manca d'entreltat. Teòret. Entreltatament del final, havia

com ~~que~~ ~~ja~~ ~~corregiu~~ ~~que~~ ~~de~~
neguet de confi. D'imaginar i construir
renunciar al treball personal. En Mulleres ha d'
el tècnic-assessor - de la Editorial Europa
~~ha~~ ~~neguet~~ ~~d'imaginar~~ ~~construir~~ el fi-
departament de lletres catalanes "final
de la novel·la. Però ho ha fet de gust. A en
mulleres el futur geni li ha ~~ha~~ estat sim-
pàtic. ^{En Teòvit es} Era indescutiblement un tipus
obraient atractiva, físicament; intel·lectual-
ment. La seua s'acabar la novel·la - de
l'argument de la qual l'autor no en ser-
^{ni la reminiscència d'un record-}
vava esperecer - el va trobar en mulleres
amb l'ajuda d'en Cesa-Fera. ^{En Cesa-Fera,} ~~que~~ També
estava força engrescat amb en Teòvit. El con-
siderava poc o molt una trobada personal
collaborativa amb totes les seves forces ~~en~~ la
consagració del nou geni de les lletres
catalanes, geni que, de moment, no existia
més que en la voluntat creativa d'en
Teòvit amb l'eficacíssima collaboració ^{del} dona
mulleres i la també força remarkable

d'on Godoy, collaboració imaginativa d'
en Godoy.

Poques vegades - la mare del gení ~~ho~~
~~ho~~ hauria atribuït a la Provídència - Po-
ques vegades, dice els collaboradors de l'Editorial
Europa' s'havien compres: entén amb tan ~~ta~~
perfecta harmonia com en el cas del genial
Teòrit - cal que comencem a avançar-nos a
la idea de la genitalitat comentada empruar
el mot geni, sia en forma de substantiu, sia
en forma d'adjectiu o d'adverbi - quan par-
larem del nostre personatge protagonista
Efectivament, tols, començant pel seu
inventiu en Figols, acabant pel ~~a~~ pobre Ce-
frià després de passar pel saix i essencialis-
sim Molleret autor ^{autèntic encara que} ~~serat~~ de l'obra; i pel
gran i epicacissim enredaire "Relacions
Públiques" de l'anònima tols; cada un

d'ells creia en el geni fabrikat per la
plana major de l'editorial amb la tanta
aplicació de l'assessor literari intel·lectualment
aguts comencen pel ~~tripode~~-conveni però financerament
enllestint pel tant per cent que la gran
descoberta d'un noi geni, jove i bon, procuraria
als accionistes de la Anònimma - ell, en Sellent n'era
un -

El gran esdeveniment

Ha arribat el dia ~~dels~~ de l'adjudicació
del gran premi ^{catalana} de novel·la "Muntané"
El Ritz brilla per dins i per fove
com un ~~flash~~ ^{encantat} estel de primera
magnitud ~~en~~ En el firmament tenebros (la
phrase és d'en Sellent) de la literatura nostrada
Tot és a punt per a ^{la} gran ~~proclamació~~ ^{esdeveniment}
Membres del ^(passius) jurat - naturalment ^(passius) disciplinats ^{summissat} - premi-
sa amb corresponents acreditats, reporters i fo-
tocògrafs, nacionals i estrangers, autoritats -
més menys autoritzades: públic molt de pér-
blec sobretot femení i, naturalment xerraire
bellugades, quinielista --- Totes les ^{velles} vestals del
bilingüisme barceloní amb ~~la~~ ^{el} ~~passiu~~ ^{passiu}
~~pintor~~ pintor pintor cobert de quincalla i molta
farda maquilladora, escampada pel

rostre. Es parla molt del joveíssim ~~señor~~
possible; molt probable guanyador del "Muntané".
Totes o quasi totes les pàtums del ram de les
~~lletres Verides~~
~~bolinqüies~~ estan pel futur germinal qual,
posades a exagerar, atribueixen uns divuit anys
d'edat delall, que, unit a la ~~seva~~ formosa física
i gràcia naturals ~~el fan encara més sim-~~
~~pàtic, més digne de ser afavorit amb el~~
"muntané" d'aquest any.

"La farsa pot començar" (la frase tam-
bé és d'en Sellent encara que potser ~~més~~
l'ha formulada amb un ~~llarg~~ moviment de
llavis ~~l'ha llavieyada dedicant-la a~~
en Ramel, l'element més ~~francament~~
~~obertament~~ ~~encarament co-~~
~~mercial de l'Anònima~~)

Però la processió ~~va~~ per dintre, vull dir
pels dintres del nostre heroi; i pels de

la seva ~~amantissima~~ degressima mare. El noi
fa tres dies que no menja ni dorm
Pren granelts gragees? de desobagat? i
llet freda l'aquest aliment li ha estat ser-
vit hora darrera hora per la seva mare
que tem que el noi ~~es debiliti~~ s'afebleix i
no pugui assistir en les degudes condicions

a la festa que l'ha de consagrar heroi de
les lletres catalanes. En ~~teatre~~ ^{A Seneca} pateix ~~el~~ ^{la} tormenta una
horrible sospita: ~~la que~~ a darrera hora

sorgeixi una desavinencia en ~~els~~ ^{els components del} gis
~~prem~~ ^{qualsiasi} ~~prem~~ ^{els diners del premi} ~~l'exit~~ ^{de} ~~l'anomenada~~ ⁻⁻⁻ ~~la~~ ^{Hom}
~~la colossal publicitat del premi~~ ^{anys a prop} ~~que~~ ^{que el saben} ~~la tragèdia~~
li escapte de les mans? ~~que~~ ^{que} ~~los~~ ^{los} ~~pocadors~~
de tragèdies a raure a les mans de qual-
sevol novel·lista no bilingüe d'aquells que
tota la vida han escrit ~~en català~~ i encara
creuen ~~fe~~ en la bona fe dels jurats, de
l'assessor literari i del gerent-director

de l'editorial que dóna el ~~premi~~^{oh tragèdia} de
~~en Teòcrit~~^{tragèdies!}

Quan ~~pensa~~ en la possibilitat d'un jurat
de bona fe coparé de llegir les obres, des-
cubrir-les, jutjar-les per la seva àl·luc
entrenggio, literaria i artística i votar
honestadament ~~la que cada membre~~
~~del jurat~~^{novellor} la millor
suggerí ~~la millor~~, en ~~teòcrit~~ es sent ~~desco-~~
~~ratjat~~, horriblement, catàstroficament des-
coratjat. De la seva "Marina Psicopà-
tica" no en servia ni un borrell ~~de~~
~~record~~. ~~que passava~~; ~~que no passava~~ en aquell
~~tripariment~~
~~total~~. No sap ni el que n'hauria fet

~~+~~

ni el que en faria ora cas de trobar-
se de sobte amb l'esborrany castellà
a les mans. Reprendre el text? No
per on agafar-lo ~~ni mi~~
sabiat com posar-s'ihi. D'escriure
en castellà no mi ha sabut mai "Ma-
rina Psicopàtica" ~~oblia a~~ un cop d'audàcia
juvenil, un desafió al vell públic

emmètzenat pels triestos ^{miser} imitadors del classicisme; del romanticisme ^{del} costumisme; del folklisme tradicional. Quan, encoratjat pels seus companys ^{pseudo} revolucionaris ^{bourigot} del barri ^{geòrgic}, es va llencar a la seva primera gran aventura literària, ^{hi agava} en ~~co~~ va ser son-
bia encoratjat per la seva trepa de ^{nefits} ~~cas~~
~~co~~ ^{cubans} (constiuïts de ~~cas~~ llibres i de cocacles nacionals)
~~les~~ ^{de} ~~betebots~~, enara més modesta
d'en ~~Teò~~ ^{Senea} de l'agosarat Teòbat
collaboradors literaris ~~fitius i amics~~. Això
partidaris del bilingüisme per oportunisme i esmo-
bisme, Ara
tot d'infa, en les hores decisives,
el va tendre ~~Teòbat~~ Seneca
no comptava més que amb les promeses
—després de tot un enigme en Figols, un
d'en Figols; la propaganda periodística
del fidel Luca-Fera. Tots els antres company
^{de bohèmia} l'haren abandonat. En ~~co~~ ^{Senea} es sentia
sol, infinitament sol davant ^{en front de}
^{de debò} la gran
; terrible incògnita "Li donaven el "Mun-
tane"? Si no li donaven què
faria? Fins va pensar a suïcidar-

no d'una manera positiva i real - Teviot no arribava
sense arribar a imaginar - com si no es
havia pot fer aquesta mena d'actes, amb
de comèt, intent, d'impressionar un públic
amb l'intent, pensant en l'efecte que aquesta nostra
en un determinat moment de la nos-
actes produeixen en l'espiritu del públic
tra vida professional. En Teviot s'havia
mai amb la idea i menys amb el propòsit
~~(tan fondament del seu paper propriament el seu paper~~
~~representar)~~
de suïcidi.
de fer-ho. - La vida es tan dolça a vint anys!
admet amb la més esbona mètoda de les ~~accidentes~~
els "muntanyes" entre més d'un altre escamp de ~~accidentes~~
~~en teviot, entre altres coses havia havut~~
~~conseqüències. és a dir que un altre novelista guan-~~
~~ya el Muntanyer. Entre altres coses havia nunciat~~
~~at llargament i més consultat la seva mare~~

i el seu gran amic Goday alies en Cua-
fera. Els havia consultat més d'un cop so-
bre com calia vestir-se. Hom li havia des-
consellat l'acabració smoking perquè si han-
ria vestit massa clar que confiava en guanyar
el "Muntanyé". Hom li havia també des-
consellat les calees blanques o les de panna
color verd herba que havien produït sensa-
però i si no el guanyava? Quin
cas de guanyar paper ~~que n'ha de ser~~ i un discretissim per
ser color erró i les calees grises usades

spèriò encara en bon estat, van ser finalment triades per la discreta mare del futur geni

pel seu amic Goday. Era un equip que no era el guanyador del premi, però aspirant compromesa a res que anava tan bé a un jove es-tal premi; un veïnatge d'espíts que havia arribat modestament al premi i que havia quedat com al d'un geni que un subtilitat jurat literari acaba de descobrir des-cobrir.

Regin

La mare d'en Teòvit ja havia anot aquell mateix matí ^{a l'església de Nuestra Senyora del Pi} dir un euc a Sant Pau. No estava ben segura que Sant Pau fos el Sant adequat a qui calia recórrer. Vaig-hora entre aquest popularíssim Sant tan venerat pels barcelonins que s'era la feina o Santa Rita abogada dels impossibles. Perquè a la mare d'en Teòvit li ho semblava un impossible que el seu menut xicarrat guanyés un premi ^{de la categoria del} "Muntané" dolat amb cinc-centes mil pessetes i que tot Barcelona, tot Ca-

talunya polser tot Espanya i una part
d'america el reconegué com a geni.

La bona ^{dona} ~~señora~~ creia en el talent del
seu fill. Polser era l'única que hi
^{, amb una absoluta bona fe.}

creia amb premis sense premi, amb
bilingüisme o amb ~~multilingüista~~. ^{molt}
lingüisme. Qualsevol que tinguis ulls a la
cara havia de descobrir que el seu Teòni
tirava per celebritat. Era el tipus elavat
del jove neli destinat a la fama

En Teòcrit li ~~se~~ la sensació remava que el temps s'adormia. Entre el moment que va entrar al Ritz no acompañat físicament per cap dels més o menys dirigents de l'Editorial Europa, donadora del "Muntanyé" fins a hauria fet molt mal efecte fins que va començar la comèdia o si ho preferiu: el drama, de les votacions, l'estat nervios d'en Teòcrit pujava, no per décimes, sinó per graus, com un termòmetre collocat prop de la caldera de la calefacció. No volia que el veiessin ni en companyia d'en Molleret, cos: ànima de la "Marana Psicopàtica" metàmorphosada ~~sosada~~ en "Desgavell ~~monímeral~~" nom amb el qual figurava entre la llarga llista d'obres presentades a concurs; ni en companyia de la Cuca-Fera, Relacions Públiques i articulista literari del "Porvenir" el setmanari de la casa on el gran amic Cuca-Fera es preparava a

publicar la bomba atòmica de la desembocadura del gerri. En Teòcrit necessitava desesperadament, la companyia d'algú fos sei fos ja que la més estreta banal de les polètiques manava aconsellava exigir que el futur gerri passés inapercebut, anònim com un horrat siner; obscur escriptoret que encara ignora l'anomenada que l'espera.

La Providència vetlla pel xicall a qui les oracions de la Tendra mare acompanyen. Una noia, una antiga i sincera admiradora del ja enterrat autor de "Marana Psicopàtica" potser en memòria d'en Teòcrit d'aquell autor, en altres temps passa prop d'en Teòcrit i en Teòcrit, naufrag en el tunnel-tunel oratge del Ritz, la veu com una taula de salvació ^{en} amig d'un naufrag;

- Silvia!

~~Silvia~~

~~ella s'atura, sonrinx~~

- Hola Teòvit!

Teòvit excessivament afeblitós li estreny
una mà, li besa la galla

+ on vas? **aquí**

~~- on vols que vagi. * veure si et cau el
quimela / entaristolat~~

- Oh no! No et reguis de mi, Ni jo mateix
no comprende com te gosat presentar-mi hi
No em deixis Silvia, estic arsantat

- Això s'adoba amb ~~un Martini sec amb un cuba libre~~

- Amb un ... què dius?

- Emborratxant-se noi. Bevent alguna
cosa informal: un Martini sec, un cuba libre

- Acompanya-mi hi Silvia

- Però no tens ticket pel sopar?

- Yo sopar? Faig!

En Figols en sabia de muntar
parees. El futur gení no havia de sopar entre el bo i millor de la burgesia
barcelonina. ^{tips que} No! Enara no! El modest
jovenell amb jersey color moduixà bevent
cubes llibres en el bar, ~~per~~ més en
companyia d'una noia torrigotística re-
presentava el paper que li esqueix.
mentre en Cua Fera enriat secretament pel
director gerent sisava al Barman. Aquella
parella d'enamorats podien beure el que
volguessin. Ho pagava, ell en Cua-Fera
A qui el Barman avisava a la pretesa pa-
rella d'enamorats.

- Beben fills meus, un protector secret
us invita,

- A mi m'estelliria més menjar, pera
la torrigota

~~Pero el Barman no podia complaure-la
Se feure tant com volguer, vells, de menjar no
en disposo~~

~~La Silvia va dir que es conformava amb una
restallera de taies de cafè-amb-llet. En Teòvit,
aomzellat per la noia, en va abocar a les cebes-
libres. Se'n va feure les que calia per a
oblidar l'"Muntanyó" f'ànònim, el "Desgavell
píquic" en figols, en molleses, la Ceba Fera i
Oncis elements estelars de la vellada.~~

~~Està tan borratxo que no sent
l'ordre, ni el nombre de les votacions,
les votacions. Quan, ~~per cinquena o sisena vegada~~
desfaca't el sona en el silenci expectant de la sala
Sobre ~~sofit~~ de la seva novella
Desgavell Psique i després el seu nom de fonts
seguit del nombre de vots: i companyat del seu
seguit del patronimic, en Teòvit va sentir com
sotrac en tot el mestegat ~~s'escrivia~~ una
carronada mastegat cos.~~

~~una immensa bufada al cap. El mon
El mon ha estat el canvis ha estat
ha ser capturat, les cebes-libres transformades
capturat, ~~que~~ encaixat i desborat de cubelibre,
Ley Cubelibre, es transformen en flamps i trons. Un tro d'aplaudiments
d'aplaudiments més formidable que els altres
segui ~~la~~ la caiguda del llamp, mentre la~~

Silvia, histerica, s'acsejava en Teovit

xicllant

- Has guanyat. Has guanyat!
Fota la concorrença de la sala picava de mans
amb més o menys entusiasme mentre al-
guns no dissimulaven el desengany, alguns
altres, fins la indignació, el fastig, el menys-
preu. Teovit es sentia abraçat, felicitat, en-
dut Sala enllà sense trobar de peus a
terra. Va veure entre niuols de folles enri-
sonrient, briaguesa l'imponent Figols, l'esquitxat ^{impossible} ~~lavis talle~~
~~fellent, el sempre ironic. El materialista sonriendo~~
~~(se?)~~ Ramal amb un cigar
enormement agrivut a la boca, l'afeituós Goday
exaltat d'autor embriaguesa ~~de~~ ^{ayni} d'entusiastica alegria. En molleses,
enigmàtic però després de tot, complegut
i si és o no és divertit (En Teovit massa
emocionat per a recordar que l'autèntic au-
tor de "Imbirria patòlogia"
de "Desgarrell" ^{Si quic} guanyador del "Mun"

Tané" ~~era~~ en realitat en Molleret, no acaba de capir que el tal misteri ~~potser~~ intentat capir-ho - que el tal Molleret es permetés el luxe de divertir-se amb un assumpte tan serios ~~com~~ que ha el de la novel·la ~~que ha~~ un premi de novel·la catalana de la categoria del "Muntané". Pero el cop d'en Teòvit bullia. No era un moment propici per a tractar d'estimar persones un mestre en ~~anàlisi literatura~~
~~fotografia~~ Catalunya com en Molleret pogué de les lletres catalanes ironitzar sobre ni que fos de gest - amb el buoni, exultant de la novel·la d'un company de lletres o, més ben dit: company personat d'ara endavant el guanyador del "Muntané." adquiria en el món de les lletres catalanes una categoria infinitament superior a la d'el pobre Molleret, mestre ereditat de literatura però no ~~creador~~ ^{i estudiós} de fictions, mestre en fantasiæ ^{imaginacion fantastiques} imaginatives.

En Teovit no tenia lleure d'analitzar
el posat ininteligible del pobre Molleret
de Prempsa - amb més cula - se
li havia tirat ^{literalment} al damunt. Reporters
fotògrafs, ... El fotografeaven sol
amb la Silira que fitigurava com a promesa del
guanyador el jurat que tant havia ~~de~~ es-
analitzat

Tindrà i descult la novel la premiada
→ En realitat: els disciplinats i drets
se perfecte comú acord, els drets membres del
jurat ~~no havien~~ ~~hegit la novel·la~~ i obviament ~~les~~ ~~ordres del~~
~~jurat~~ ~~naturalment~~ havien decidit a millor ~~havien~~ ~~dictador~~
~~cap no havia llegit la novel·la -~~
~~veure que decidien no votar en Teovit per~~
inanimitat - potser si havia vist massa
la Trampa - sinó simular una
aperitiada lluita d'opinions i deixar
ho finalment en ~~els contra~~ ~~que~~ tres
~~saltafulla~~ ⁴ a ² ~~tres~~
els jurats eren set. També van tirar
una foto d'en ~~Tipol~~ ^{que va ser molt publicada.}
~~entre els altres figura la~~ ^{Així va acabar a}
~~el voltat, tot del tuncme~~ ^{en braços del guanyador}
~~temp de desquitllar-se~~ ^{del minidret} ~~en sellent va tenir~~
~~més sort o qui sap si va ser més fort~~

~~propaganda teocatiana. El En Teò-
rot ja no era en Teoret - ell mateix no
s'hi reconeixia. Solament uns segons segon
ja a mig matí l'heroi havia tornat mig mort
la mare que no s'havia fitat al llit en
de la consagració teocatiana
tota la nit, a la qual ningú no havia
ni a invitar a la festa ni
s'haixat a telefonar que era la mare d'un geni
va aconseguir el petit miracle de recordar al
geni que la mare havia pregat a fl.
Panxàs que guanyés el muntanyó*~~
~~En besar-lo i mullar-li el rostre de llà-
grimes mentre deia entre sanglots "Et felicito
Xicarro" el geni per un moment, ja no va
ser geni Era el Xicarro de la mare, en el talent
del qual la mare sempre havia cregut~~

~~1~~ Tanmateix van tirar una foto d' en Figols la qual contraia la voluntat ~~d' un matrimoni~~ de ~~en~~ Figols va ser molt publicada. En Figols (al peu de la foto no s'hi llegia el qualificatiu gran però alhora l'hi afegia de pensament i ~~de sentit~~ algunes persones es consideraven una potència editorial, ~~abans per criptos - sobretot novel-listes-vivien més enmig esperant que~~ amb la illusió que ~~que~~ sabien que (el gran) Figols no els publicaria mai cap original: ~~no~~ es sentien despotitzats) En l'esmentada foto, tan i tant publicada i republicada, en Teòrit no apareixia on els braços més o menys paternals d'en Figols director-gerent ~~de~~ d'una de les primeres cases editorials d'Espanya. Si no fent braceu amb el delegat general ~~de~~ delegat general del Turisme hispànic costat ~~la d'en Figols, sentint~~ amb la seva muller ~~del famoso editor~~ Su bella y elegante esposa deia el peu de la foto, detall que va contrariar molt el pobre Teòrit. Talment semblava com si l'habil director-gerent no volgués exhibir-se al costat de la seva ~~hera~~, en Sellent, no sortia en cap altre fotografia que no fos membre del jurat d'aquesta no

~~se'n podria escapar)~~
El cas es que la seva imatge no va apa-

Aquí

reixer en cap lloc de la premsa, ni local ni
nacional, ni
estrangera mentre el més sencor ~~pogué~~ dia,
contemplar

~~veure~~ la bella i delicada figura del ~~se~~
del "Muntaner"

guanyador fins en les revistes comercials menys conegudes) En aquestes revistes ~~comerçats~~ provincials,
Avocet, la pobre Silvia hi figurava com a

promesa del nou gran escriptor i fins

algunes muchachos de la prensa gràfica van em-

païlar la pobresa noia amb l'esperança de

~~sobre aquells amors fins aleshores, secrets.~~

Xafardejar poc o molt (Però la noia no en
~~d'altra banda~~)

~~del seu propi fill i temps)~~ d'en Teòvib
sabia res ~~del seu~~ d'a novel la Norma que
sabia que el seu company Corrigolínia

havia guanyat el "Muntaner" com ho sabia

Bòhem i que abans d'escriure ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~
~~en català,~~ ho

fia en castellà encara que en castellà no

havia publicat sinó petites cròniques locals

les quals - assegurava la Silvia. Tenien gran

èxit entre el jovent bohèmi assentat

en el barri gotic

Però del que explicava la Silvia als xafarders de la premsa local, en Teòvit se' n reia. La Silvia havia deixat d'existeix des del moment que li havia vedat: "Has guanyat", "Has guanyat. Teòvit". Entre l'aspirant al premi "Muntané" arrapat a la Silvia com un naufragi borratxo de por de cuques llibres a la taula de Selvació i el gran novel·lista Teòvit, hi havia un abisme d'espai, unes centúries de temps i mes distàncies físiques, intel·lectuals i socials incomensurables,

La Silvia, companya casual d'aquell frangol social literaria, no existia com no existie en Molleret, autor efectiu de la novel·la premiada, ni en Cea-Tera inventòr de mil cròniques diferents, de mil entrevistes imaginaries amb en Teòvit, ni en Teòvit feia representar el paper d'ossa heroi, el primer i més èpic de les

~~En Teòvit ja no era en teòcrit - ell mateix no s'hi reconeixia com a tal - El seu darrer llampig de teòcritia ^{era} havia re-~~
~~perdonar aquesta iniàcie~~
~~felicit per darrera vegada a mig matí~~
~~del dia següent al adjudicació,~~
~~del "plutàn" consagració del genial novel·lista.~~
~~quan la seva mare que ^{del seu} des-~~
~~més de passar la nit pregant als ~~sants~~ sants~~
~~de la seva particular devoció, l'estrenyia~~
~~en els seus braços li nullava el rostre de~~
~~llàgrimes tot exclamant~~

~~Et felicito xicró L'enthorabona xicró.~~

~~Solament llavors ja per un màsme~~
~~en teòvit torna a ser el petit ^{tic} de la mare~~
~~teòcrit company~~
~~de bohèm en el baragiòtic, autor de "Maraña~~
~~Bicopàlica" vivia Viu el seu darrer mo-~~
~~ment de teòvit en els braços d'aquella~~
~~que ha sempre creu i veurà en el~~
~~talent literari del seu xicró atreu quan ja~~

ningú sans ella, la mare, hi regui.
=

En realitat el literari català pel triomf del jove novel·lista es trasbalsat tot hom - o quasi tot hom - perquè els que l'compran i traeten de elegir la novel·la guanyadora del "Montané" són tants i bons - en Figols no se'n ha dit ben català - que els poquissims que aronsegueixen - Déu sap amb quin estre de voluntat - arribar a la darrera pàgina de "l'embolic Psicopàlie" o "l'esopic Psique" i aixequen la vey que en so de crítica són, immediatament atacats qualificats d'envejós, de devotistes d'enemics de la gran "poderosa Infalleble" editorial Europa" la qual no s'equivoca mai en trobar un autor i en canvi ha de defensar-se apergutadament contra els atacs interessats dels envejós, dels detractors engelosits.

"La crítica ha declarat ^{en un quasi-}
~~de valor~~
tal ~~absoluta~~ que la novel·la d'en Teò-
crist és genial. En Figols no troba
sino una mica resistència ^{on} als
sistèmatics detractors de qualsevol èxit editorial. Si de
seus desejos. Si algun critici gosa
criticar la novel·la premiada,
hom li colloca, immediatament seguit
el rictre d'envellós, de despit, de
derristista ^{venjatiu} ^② No costa gaire cercar
amb bona voluntat ^③ trobar un mo-
tiu particular que justifiqui aques-
ta crítica apassionada, aquesta gelosia, aquest despit
que arriba la ploma o la veu d'
un críticaire. - No, he dit crític perquè els
critics aren'tats, que no són Tots els que disposen d'una
secció literària o artística en un diari o setmanari
des edicions d'embolic si que
"Príncipat"

^④ multipliquen. Hom ven la novel·la
Les vitrines de les llibreries en son plenes
la s'com pa beneit. El nom

El bes acompanya una gran i ben reixida foto
molt en Teocrit acompanyat de tots els qua-
de l'autr.
Líficius laudatoris sunt arreu de la pa-
premsa. La fotografia del gení es publi-
cada, reproduïda en revistes i revestells
de tot Catalunya i fins de més enllà
i més ensà. La simpàtica i gracio-
sa figura del 'jovenell' no resta
ignorada de ningú i més d'una
noia romàntica somnis-ho i sospé-
rant en el goig en l'embriagueza de
ser estimada admirada i desitjada
per aquell bellissim heroi de la lí-
teratura nostrada a (3)

~~Hm parla ja de la cinquena edició d'Emble~~
~~Psigeptie," alhora que té do-~~
~~d en Teocrit. Hom diu que ja s'ha posat a~~
~~anar a viure aplicadament. Poem per-ho se n'ha~~
~~escriure -ba. Altres - els mal'intencio-~~
~~nats, suposo, - fan còmer que no hi~~
~~ha començat més que a pensar-la~~

3

Hom parla ja de la novena edició "Imball Biopalí" alhora que de la segona novel·la ^{d'en Teòvit} ~~del gessi~~. Pera escriure componer aquesta segona novel·la que - segons diuen - ha començat a escriure tot sol, sense l'ajuda d'en Mollerens. Es evident que en Mollerens no s'ha mogut de Barcelona, on l'hom pot veure'l ocupat en la seva ^{Tasca} ~~vida~~ ^{de inspirant} professional mentre en Teòvit es a Venècia, on, ~~no respirar~~ a grans globades ~~caravels~~ ^{afusells}, la sublim podridura dels ~~palaus~~ ^{cavallots}, els grans de les ^{històries} ~~territories~~ elogians, renaixentista mullista descobert per en Figols cerca... i sembla que troba la inspiració adequada per a escriure la seva segona gran novel·la.

D'aquesta segona novel·la hom n'espera molt més que de la primera, la qual, a més ~~se haver estat~~ ^{tot se sap!} ~~lesser obra d'en Mollerens~~, havia estat - tot se sap! - temps - tot se sap! - més a menys pastelejada per en Sellent amb algun retoc d'en Figols ^{per} made in Editorial Europa de cap a ^{per}

detall que provoca el maliciós començamentari dels ~~que~~^{'seixer} malintencionats
cíviliaries. Tull diria no dels cívics propis
~~que~~, (aqueells que pretenen que si s'ha
més - aquells són més seriosos - sino d'
pensa la riuella fa) perquè la gràcia,
el suc de l'obra d'en Teixit, al menys
d'així ho pretenen ~~alguns~~^{agrests} cívics de la premsa
gallire - és a dir la premsa destinada a no ser publicada - no és una
literatura pensada, ni sentida sinó
inspirada, intel·ligible i caòtica que solament
uniquament els entesos poden comprendre.

Aquesta habilitat invenció és a dir la que presenta l'obra d'en Teixit com un ~~text original~~^{text d'en Teixit} conforme a classe
litterària enigmàtica (o tant enigmàtica que ell mateix el pseudo
autòr no la podria explicar) que solament els esperits subtils i
cultits poden assaborir, ~~com~~^{com} digne d'un ~~text~~^{cerdell}
pernit socialment comercial com el
d'en Godoy digne deixable i incondicional collaborador del gran Figueras.

Però diguin el que diguin els envejósos
l'anomenada d'en Teòricet es solidificà
s'afirma. En poes mesos i abans
que la seva segona novel·la entri
en un període de fracció concepció,
el ningo té grans èxits no literaris a Venècia.
— alguns sostenen la tesi que un
geni no ha de pensar, ni plane-
jar ni redactar ^{menys arregir} una obra literària
un geni — per això és geni — deixa anar
una novel·la com qui la pareix sen-
se haber-la concebuda — tal Shakespear
o Cervantes (^{per exemple}) — diuen els més fervents ad-
miradors d'en Teòrit la segona novel·
la del qual ha d'igualar en tempe-
^{sentiments i professionals} _{de gènere i d'època}
estralls a la bomba atòmica literària
males llenyies amarades, de veri cornet
cer a espionat ^{"I dic quasi oblidar per}
en a vigilat en molles autor quasi obli-
dat de l'embolic ^{mota} ^{"I dic quasi oblidar per}
miquiatípic en molles ^{mota}

ja no recorda que va
escriure l'obra guanyadora del "Muntaner"
i tampoc no hi pensa en Figueresⁿⁱ en
Sellent, ⁿⁱ en Ramel i sobretot en Cua Fera el
que a force d'inventar entrevistes, autobiogra-
fies, converses amb personatges no existents ha
alabat per creure en ~~la~~ els seus propis em-
bòlics, trufjos
ells. Fora capaç de barallar-se amb qual-
tingrés la gosadia d'
seol que prelongues (acusant-lo de impostor
de fantàsies, d'imaginació etc.-etc....). Però el
de més fallible memòria quan es tracta de
la ja més que oblidada, "Marana Bicopàtica"
es ^{el propi propi mateix quasi autor} teurat tan amarat de vanitats crea-
dora; d'exits ^{fàcils} que ara és el primer conven-
de ser l'autor de la novel·la guanyadora
cent. ~~ara~~ No recorda ni l'existència d'en
del muntaner.
Malleres i si algú gosés dir-li - natural-
ment ningú no gosaria tirar-li en cara
que l'autèntic guanyador del "Muntaner"
^{i no es ell si no}
~~en~~ Malleres, seria capaç ~~de sopir~~

correspondre amb
atavisme i gossos no de ~~dar~~-la mma
- les plantofades no s'adieuix amb el
plantofada) (sino de sofrir un atac de
físic del novel·lista - ferida es ben espai de
nervis Perque en ~~terribil~~ estan començant
sofrir un atac de nervis i està començant
que sigui un geni de la literatura
Riquer
i ben mirat es mes lògic que ell ma-
teix si ho cregués que no que si ho cre-
guessera una gran quantitat ^{prende} de lectors
en temps metents a altres autors
acostumats a llegir, a comparar, o
judicar i a criticar. Li anomenada d'en
Séneca
Teoret ja havia assolit un nivell
paorós - i diem paorós no per a tu-
ve un adjetiu qualquer sinó per a
produir en l'ànim del lector la sen-
sació d'un fenòmen ^{social} de caràcter cos-
comú
mògic més enllà dels fenòmens nor-
mals. En poques paraules: la fama
del novel·lista ultrapassava els límits

els esdeveniments corrents. Poé a
poé, com un microbi i maligne destruccio
tra el qual no hi ha profilàxia
que valgui; aquesta mena d'admiració
'general')
obligatòria d'arrel essencialment
patològica s'havia semjorejat d'una bona part
la societat catalana, del l'època, teocàtica,
joves, vells, ignorantis i savis, literats
i comerciants, intel·ligents i sucs, po-
bres i rics, farsants i sincers, crítics li-
teraris, estudiants universitaris, joves de
menys ètiquets contaminats per la epidèmia
proclamen la generalitat literària b'exp. record
cases bones, vells criticaires... Pòthom, en

Séneca
Li declarava en tots un geni ; els que no
li declaren, callen el que goden els altres,
l'hi declarava al més i calba. Ent-
ne fan que es una memòria de con-
sentia quan els altres s'hi moven que
sont el que resulta una altra forma de
que no era, declarar-hi, (de contribuir

a una aprenentuda ful-
A podrí d'aquell moment els
minant del geni creat per el Fi-

gols en compliment amb el conseil direcció
jocs literaris, els critics de la premsa
tota de la Gran Bretanya i Europa, els passius
jocs literaris pels diem-nos esther de la
miguer no gosar desobeur aquella or-
premsa local
d'entre fantasma

Aleshores es va repetir un cop més
aqueu fenomen de caràcter social propi de
les dictadures més o menys llargues, severes;
seguides. Ningú o quasi ningú és a dir la
sociedad senyora elevat del repartiment,
ja de temps classificats com a impos-
sibles; deixals de banda - van entrar en
en el joc - vull dir el joc estúpid en-
carre que perfectament mercantil, de crea-
ne en ~~un geni~~ se fabricació gasolana.
entre els ju-
gadors del joc estúpid hi havia en
primer lloc el de les dones madures
admiradores ~~incondicionals~~; els joves de
llargues cabelleres i posat afornellats no perquè
l'haguessin elegit - això es el darrer que
solen fer les admiradores d'un joc
de novel·listes - sinó perquè es joc
aquesta mena

El drama d'aquestes joves i sentimentals
així com el de la jove nalla aquí
veia d'una pas a un altre drama de
caràcter més gran el dels senyors
que ja fa anys, paixos que es dedi-
quen a fer de jutjats literaris una
professió tan mal retribuïda, tan
ingratà i que malgrat tot troba sempre
~~tradicional~~
^{persones}
~~horribles~~ i dones indefallents disposades a llegir
nouvelles immancablement dolentes - de
bona ^{constitucionalment} no n'hi pot haver sinó una. Aquest
fenomen difícil encara que no impossible
d'expliar més troba una explicació cul-
garíssima: la recompensa d'aquell àpat del
el sopar del premi - en general un so-
par abundant (massa) encara que no
refusat indigne a un ^{auténtic} gourmand
d'estar per casa. Hi ha un altre

mentiu menys gastronòmic; la vanitat
una vanitat més mésia pobre vanitat més
ga i ordinària que es produeix de la
sensació ^{de la propria} imprescindibilitat en els
afers literaris important del país o en, la, en
cara més modesta satisfacció de veure
el seu nom ^{impres en la} en el dicari plana d'algum
diari, bo i vivint la illusió ^{de} de
d'estivar i arrossar satisfacció ^{de} con-
victió ^{de} d'estivar i arrossar els fils sub-
tils del deslli literari ^{els} d' ~~que~~ escritors
~~concursants~~ ^{que} contribuïnt al l'enlairament o a la
~~seva~~ liquidació ^{total} de ~~possibles~~ novellistes ^{que} genis
novellístic

est Aquestes modestes i (no record) per
convincents explicacions del perquè encara
i després de tan repetits i escandalosos
fracassos, cada instàncies ^{editorial} ^{oficial o semi-oficial}
^{comercial}, ^{editorial}, ^{o simplement} ^{la}
patriotica,

Terària troba homes i dones dis-
posats a ferde jurats (alguns ja fan
maquinàriament preparats que no els
cal ni llegir les obres presentades). Aquesta
és una de les més clares explicacions
del perquè el plantejament de jurats no s'es-
gotarà mai. Podeu estar segures que ~~que~~
aquells (pocs) que conserven la bona fe de lle-
gir els originals presents són als que està fatal-
ment dempeixen. Llegir full per full
una vintena (^{de novelles} he triat el nombre vint perquè
em sembla un nombre equilibrat si comptem
amb el nombre de novelles ~~que~~ catalans que
~~els~~ que pleguen, i els qui comencen ^a
scriuen en aquesta llengua) i ~~alhora~~ a
la hora de votar haver d'obrir les ordres de
l'editor que dóna el premi, és un sacri-
fici material i moral, pera ~~els~~ ma-
laurats membres d'un jurat. Si els

membres del jurat cobressin poc o molt el fenomen restaria explicat. També poc o molt, explicat, un sopar en temps de pau i prosperitat d'una maria no ho explica. L'únia explicació ~~ad~~ lògicament admisible és aquella que he insinuat darrerament: ~~que~~ els membres del jurat no elegixen les novelles, sia perquè les novelles els fan ligueigen sia perquè ja saben la que han de votar; no tenen ganes ~~de~~ de perdre el temps ^{de} ~~de~~ discutir. Després del formidable èxit d'en Teodor amb la seva formidable novel·la "Embolic Principat" els trífics membres de tots els jurats funals dels concursos literaris ^{en} ~~de~~ llengua catalana es van trobar en una situació difícil. Un cop admés que en ^{Teodor} era un geni ~~de~~ ^{de} veïn obligat ^a a votar-lo resultava

unànimement. No votar un geni constituïa un certificat d'ignorància adhuc d'anarquisme literari o de mala fe, únicament comprensible en cas d'~~des~~^{negligència} literaria o de vaneria personal. Naturalment les velles patumos judicadores d'originals novel·listes per a editar no podien deixar de votar. El conflicte era d'importància. Cap d'aquests venerables i acreditats dèssims membres d'un jurat que ^{igualava} seguia en importància al de l'Acadèmia Europea ^{la} que va premiar per robiosa unanimitat la novel·la "Emball Bicipalí" no podia deixar de votar ~~per~~ igualment per robiosa unanimitat la segona novel·la d'en Tercerot la que escribia a Venècia inspirat per la sublim ^{retrefacció; de l'èxiga} corrupció dels canellets, dels ruinosos renaixentistes palau mag ^{est}drats per les gòndoles de molsa nocturna amb tuf de ^{lobrades}

~~sensualissima~~
El conflicte era immens: la ~~pa~~
~~futura~~ ~~no~~, ~~seneca~~
velha d'en ~~Torres~~ s'havia de pre-
miar, hi anava l'honor de l'entitat
mes cultural de catalunya i l'honor
de la cultura ^{maleixa} del país ~~seccions~~

Aquell vespre el jurat de novella
més popular encara que no ~~la~~ més co-
mercial del país, no ve sopar (Potser
que si va sopar però no va fer-ho de gust)
Els prestigiosos membres del jurat ~~de novel·la~~
no assaborien els plats ni els vins

No sabien si menjaven o felien. Estaven
Només Saben que havien de votar. El
President per una mena de divinitat in-
fallible (ningú no li podia ferar en cara
que l'haguess espifiada un sol cop)
un jurat tan eminentment prestigiós
no podia fallar: no fallaria. L'at-
mosfera de la sala estava carregada d'

electricitat, Totòrom sabia que es presentava la segona gran novel·la del seu mestres gran Séneca - ja no Tan bafa velle ~~d'en Teatre~~ qüest elevat d' l'obra d' res enara prou per a impressionar-me, aquest genial novel·lista no hi hauria cap ~~cosa~~; ni ~~en~~ narració ni assaig ni ~~poema~~ de les hauria presentat a concurs cap interès pel públic català ferro-sament aplegat en el prestigiós hotel Ritz per a assistir el ~~desobriment~~^{possible} d'un nou astre. o a la ~~reconsagració~~^{consa-} gració de l'astre ja consagrat.

El lluvros esdevingué un fet terrible un esdeveniment catastròfic que feia trencollar l'univers de la literatura catalana qui sap si abraçar el de la llengua catalana

El Jurat de Novel·la va declarar el premi ~~de novel·la despatx. Tom~~^{de novel·la} ~~de~~ ~~novel·la~~ ~~despatx.~~ ~~Tom~~^{1a} ~~que~~ ~~cap de~~ ~~el~~ ~~que~~

les novelles presentades no
era digna del premi, fet que no
~~si havia produït en cada deset, comen-~~
~~çament de la història dels premis de novel·la~~
~~que desvolgació era general, totom~~
~~catalana escrita en català~~
~~semeia en~~
sabia que en ~~teòfil~~ ~~qui representava~~
~~una~~ de la seva jove, prometedora
~~ba~~ ~~segona~~ ~~novella~~ ~~que~~ ~~totom~~ ~~sobri~~
~~història~~ ~~de novel·listes genials.~~ ~~que~~
~~que en Teòfil era un geni i que~~
~~la seua segona novel·la havia~~
forçosament ~~de~~ ~~guanyar~~ ~~genial~~. Què
havia passat? El venerable jurat
amb el seu venerabil·lissim president de
caràcter semi-díu, va fer l'explica-
ció necessària. La novel·la d'en ~~Teò-~~
~~crit~~ era bona, era bonissima, indiscut-
iblement la més bona de totes les
presentades; per presentar, molan-
nadalement, però, no era acabada.
Li mancaven una colla de pà-
gines que nun suspirava tan

genials com les que era tan
ilegibles
que havia presentat a concurs.

Tot hom ~~s'ha~~ o quasi tot hom mun-
murava contra aquell jurat
exigent i repàrtam que no volia
fer crèdit al genial escriptor. Alguns
feien còrrer que pifjor era el cas de
la novel·la "Embolic Propatié" que
hom havia premiat abans de ser
escrivà, Quanta en ~~teòvac~~^{Sépeca}, va aban-
donar l'Hotel Ritz voltat dels seus
innumerables seguidors assegurant
ents de desafis que mai més no tirovà
a ~~com~~^{cop} un concurs de novel·la on hi figurés com a
membre del jurat aquella mena de die-
todor de caràcter pseudo diví que no li
havia volgut fer crèdit per un gra-

pat insignificants de pàgines
que mancaven.

Quant als altres concurrents al premi
van quedar ben feliços pel que el jurat ha
via declarat que cap novel·la de les pre-
sentades no valia la pena de ser pre-
miada.

El lloc va començar allí que podríem
anomenar ~~l'era teòrica d'en Senecha~~ o
~~el temps teòric d'en Senecha~~ Alans d'en-
viars una obra a concurs, els novel·listes
indagaven si havia presentada alguna
obra d'en ~~Senecha~~ en el qual cas ells
obtenien de conèixer. Només els més
~~no els millors perquè de millors~~
~~temeraris~~ ~~goseuen infracció~~ ~~d'aquesta~~
~~no crec que nengui~~ ~~pretinqüi~~ ~~aprov~~
~~tatila~~ ~~lli~~ ~~mai~~ ~~que~~ ~~exceŀlent~~ ~~sino~~ ~~els~~
~~mes temeraris~~ ~~els més coratxers~~ ~~goseuen in-~~
~~que~~ ~~mentir~~ ~~que~~ ~~trongot~~ ~~aquesta~~ ~~lli~~
~~Quant~~ ~~al germ~~, ~~ell mateix~~, ~~no podia~~ ~~so-~~
~~el premi~~
portar la idea de no haver guanyat.
es considerava frustat, estatut,
el fet que el respectabilissim jurat
el més eminentment: indescu-

(H) Només els més temeraris — no els millors perquè, de millors move-
llistes en llengua catalana no veu
que ningú pretengui afirmar que
ni hi ha ^{vida} cap de comparable — sinó
els més agosarats, els més bucsa-
raons van voler lluitar amb en ~~teo-~~
^{Séneca} crit — Si en ^{Séneca} teocrit es presentava hor
l'havia de deixar guanyar. L'any se-
guent ja veuriem

Quant a la reacció del ^{propri} geni; ~~de~~
en persona va ser terrible. Es con-
siderava no solament frustrat —
sinó, estafat

Prelats - col·legi cardinalici - cardenals
canonges - consell - capítol d'una catedral
- collegiala

L'excusa del malaurat jurat d'aquell premi
- el més

tablement qualificat de tots els juri
rats de premis literaris de la capital

catalana no haques gosat no premiar
la seva novel·la mornés que amb l'

excusa que totes les altres no valien
quan en realitat fins aleshores encara no se n'
havia presentat ni premiat cap que en valgut la pe

L'excusa del malaurat jurat de la desconcertada edició d'aquell ~~oposat~~ l'edició d'aquella malaurat premi per altra banda, d'aquell malaurat premi, pel més indescutible, infallible i entès dels jurats de novella catalana que actuava en el país hagués donat presentat per a no premiar-lo (a ell, el geni) l'es-tàpida excusa que l'original ^{de la novella} no havia estat presentat completament en realitat no hi mancaven ^{sino} mes que un parell de capítols i encara no els més importants. Aquell jurat compost de cinc membres, la flor i nata de l'intellectualitat catalana ^{la}, l'havia espiada segons els meus, majoritària del públic català de bona fe, ^{i fins} intromissionistes ^{dels} autors no ^{ja} desqualificats fins a d'alguns d'evident male fe, ^{i tot} d'una bona part del públic no ^{no} ~~les~~ criticant l'havia espiado. Si volia delatar el premi desert perquè ^{esmentava} comentava

els capítols inexistentes de la novel·la
d'en ~~Seneca~~ Teodor? Un original incomplet
no ha de ser, i, normalment, no és
acceptat a concurs. Un jurat prestigiós
- i fins i tot ^{un poc} ~~per~~ prestigiós - es nega a
elegir i a prendre en consideració ~~l'ag-~~
~~d'una obra concursant~~
~~ment~~ - per senyals que siguin - d'una
~~sobretot la inexistència concursant~~

La espifiada irreparable d'aquell jurat
segons l'opinió general
era doble: Per una banda esmentar
un original que no havia d'haver estat
acceptat pel que no era complet; i d'altra
banda - segona: encara més lamentable
espifiada, declarar el premi desert
per manca d'originals interessants
quam hi concorrieni excepimus
. Aquesta doble espifiada del jurat
demonstrava més que mai el gran
inalterable prestigi del novel·lista. El

jurat confessava així públicament que no gostava premiar cap novella que no fos la d'en i lamentava no poder premiar-ne ~~Asturicat~~. Però si aquesta novel·la no existia més que en fragments, a quina llei secreta, a pena poderosa inevitabile, dictadura oblia aquesta por?

El "L'enciuisme" no ~~era un~~ havia entrat encara en la seva fase de fama - collectiu i popular - ítem integrat i alguns esperits, naturalment literaris; ~~fetos~~ gelots ^{de celos} envejós del ~~prestigi del jove geni~~, van comentar desfavorablement aquest episodi episodi que per altra banda no feu ~~síó ampliar~~ aquest, quasi sobrenatural, sino enfilar el prestigi del jove ~~tal genial guanyador del "Monttorné"~~ per a un escriptor ~~que aconseguia~~ ^{els de} guanyar premis sense escriure l'obra premiada ^{no} ~~a escrivint mires fragments~~.

ja trobollar el judeu d'un jurat pres-
ents de les seves llores i q
igues davant per davant d'uns ~~els~~ pro-
fessors estpanyols que es sente vexat, defrag-
ments de novel·la, no
dalt i estafat quan uns senyors
jurats li refusen ^{aquest acte d'obviació} premiar
justícia : els fragments d'una novel·la
que potser no serà mai ada-
gada ; si ho és no serà proba-
blement possiblement per algun ~~es~~
criptor ^{amic} abnegat més bon escriptor en-
cara que potser menys ^{abraciu} buto, que el que
signa l'obra fragmentada.

La qüestió era tan ^{trascendent} punxent escabrosa
que d'ençà dels p'ts, han transcorregut anys
i anys, la història de la literatura cata-
lana del s. XIX fins l'ha ^{curiosament} enregistrada
com ^{dels p'ts} missatges de les croniques ^{d'aquella} ^{època}
i títol de "Baralles entre déus i germans"

Salta a
Baralles entre déus i germans

Si l'"Editorial Europa" continuava beneficiant-se de la fama creixent del novel·lista, En Figols excellent comerçant i fred calcelador de pèrdues i ganancies, considerava que en Teòcrit novel·lista era un petit negociat. Però tractant-se de literatura catalana escrita en llengua catalana no podia ser més que un petit negoci o un gran fracàs. En Figols no oblidava que el seu gran negoci era la literatura publicada en llengua castellana. Les edicions en català de l'"Editorial Europa" eren com una mena de miríada destinada consagrada a enllarir els esperits candorosos, ingènuos del catalans de bona fe els quals, de passada solien també comprar llibres escrits en castellà, consideraven el fil·logüisme com una mesura intel·lectual i social oportunament pràctica;

de fons i alguns fins i tot amb ganes no solament d'adquirir una obra, passejar. Sí hi amb un exemplar sota l'escala, exhibir-lo per les taules dels cafès o en el seient del cotxe, sinó per fer-hi una repassada — Poc els llegeixen els llibres que compren. Encara gràcies que els compim. Per a decidir a un ciutadà dels anys setanta a llegir un llibre, caldria que la destruïssin ~~tot~~ les emissores de T.V. ~~les estacions~~ ^{una catàstrofe} ~~espanyola~~ ^{que provoqués} companyia de T.V. ~~Suspensions~~ els seus programes, sorgís una epidèmia ^{de peste-} ^{o de ratera} ~~que matés~~ ^{botejadors} els futbolistes ~~o~~ toreros i demés ídols nacionals o esclatés una guerra més o menys atòmica que capgirés el viure dels supervivents i els tornés a un estat primitiu semi-salvatge, i per tant, en estat de recivilització. Aquest paràgraf ~~hi havria~~ de ser col·locat en el lloc que li cal

En Figols sabia ~~que~~ ^{que} això: una pila de coses ~~entre~~ entre altres la més important ~~era~~ que "la no podia viure sense traçtar de guanyar més diners, cada dia més i més diners" perquè el preu de ^{la vida} augmentava, ^{pavorosament}; ell, en Figols i la família d'en Figols; els ~~sus~~ associats i collaboradors d'en Figols ^{amb altres famílies} també necessitaven diners i el pobre Teodor sense adonar-se'n, alimentat per la vanitat de ser un geni de la literatura ^{catalana}, contribueix a poer molt a arrosdonir les guanys de la "Edició Europea" ^{i els prestigios} del setmanari "Futuro" ^{en prestigi veient entre el femella i ciutadans}, i els de la revista femenina "La Mujer" on cada setembre a més de l'horoscop correspondent i obligatori, hom publicava (i) ^{les seves fotografies del} receptes de cuina, algun anuncis ^{dissimulat} general novelleta ^{de} Teodor. Senecció

En Figols era home de sort. Perquè en ^{el seu cas,} Teodor a més de ser jove, boní: extraordinàriament fotogènic era un agent

→ havia resultat una autobomba
agent publicitari →
de primera magnitud, un autobom-
bista dels que no en corren. Sempre
anava d'ací d'allà amb una carpeta curu-
lla de fotografies seves. N'hi havia a dotzenes;
sol, acompañat d'un personatge important,
oficial o no, oficial, artista extrangera o nacional,
associat a ~~un~~ home de cinema estrella de
cinema o carretera, emparentada o empesa-
~~amb de~~ o sense de ^{oficial} riquesa amb algú,
(simplement traficant) d'opi o de qual-
sevol altra mena de droga més o menys per-
seguit o per- ^{interpol} seguda per la polícia ^{havent adquirit} esdevenint o
estimada per aquest simple fet ^{+ publicitario} En Sèneca una
certa notorietat. Tocant També es "deix"
"xava" fotografiar amb els guanyadors
de premis nacionals de pintura,
d'arquitectura, pintura, literatura i
música, ^{ins} amb algun capità d'un equip de

futbol) que hagué
~~que guanyà~~ d'una copa de
~~de Primera divisió~~
de la recopa, de la lliga o del torneig
o de la mitja copa, de qual-
tots se la lliga serví república sud-americana.

Però les més sensacionals de
les fotografies ^{d'en Teòcrit Genela} sempre a disposició de
la premsa gràfica, són les que apa-
reixen ^{ell} sol: amb smoking, en 'neglige'
pentinat o despentinat, trist, pensa-
rós, meditatiu i inspirat o distret, somni-
dos, indiferent a les mesquines vanitats
literàries o potser enamorat d'una
veneciana perfumada ^{de poesia d'històrica pa-}
^{decadència} ^{on Gene}

També en l'esmentada carpeta ^{Fam}
s'hi aplegaven retalls de diari, cente-
nars de retalls la majoria dels quals
eren redactats ^{l'inundació} per ~~en~~ Goday Sig-
nats pel prestigiós crític literari:

"Coca Fera": i per un gran nombre d'altres signats pseudònims del mateix Coca-Fera on en ^{Séneca} boicot apareixia com el primer i indiscutible novel·lista de les lletres catalanes.

Hem podria considerar l'esmentat Goday com una mena de mag breixots encantaire de tot un seguitzell de breixots menuts més o menys periodistes que es limitaven a repetir a copiar, les crítiques (^{o a repassitar els}) ^{amic d'en Teòdit Séneca} comentaris, entrevistes, reportatges, del gran Coca Fera ^{mes o menys} encapçalats pel gran amic d'en Teòdit i no menys gran lacai d'en Figueres.

Va arribar un moment molt vuitic per als critics, ^{Era aquell moment} ~~que~~ un critic de debò no pogava opinar públicament

sobre la literatura ~~teocritana~~
seneguiana

Aquest ~~seu~~ moment coincidia amb

el no menys ~~seu~~ ^{crucial que afectava vivien} quan els jurats

més prestigiosos dels concurs de novel-

la ~~no vesa~~ ^{els quals no} gosaven votar - me cap que
~~no~~ ^{apres signada per} ~~era~~ ^{d'en Teocrit} durant aquella

època dramàticament ^{època} històrica

històricament dramàtica ^{època} si algun es-

criptor de mitjana categoria era entre-

vistat per un crític literari el primer

- i alerta si erava el treit! -

que havia de respondre - era com una

mena de visat ^{estrangej} en un passaport - ~~a~~

"Què penseu del nouellista ^{Seneca} ~~Teocrit?~~?"

Alerta a respondre imprudent, as-

pirants a ser premiats o publicats

anaven amb peus de plom ^{publicitat} abans de

Teocrit comentar desfavorablement ^{publicament} les

dues

(noualles) d'en Teocrit ^{Seneca} La cosa era tan greu

com confessar un viu, declarar-se culpable d'un

delicte. Per que vejam? quin alum
ne de ^{segon o de curs} Tercer de Batxillerat hauria go-
sat afirmar que ^{força de Vega} Cervantes era un es-
criptor medioocre? O que Déu no existia?
Dubitjar públicament del genial talent
literari d'en ^{Jenaro} Cervantes, era exposar-
se a ser qualificat d'ignorant, d'insen-
sible o el que és pitjor, d'envejeix,
~~humiliador~~, de despitat, de柱oniador.
Per aquest motiu l'epidèmia ad-
mirativa es va estendre per tot el país.
Va atacar sobretot ~~les classes intel·lectuals~~, ^{me desda} intelectuals,
~~encara~~ (les classes ~~mejor~~ intel-
lectuals, cultes i refinades,
~~enades~~, ~~que fins les seves pobres~~
~~rurals i miserables~~, ^{el seu} lletres.
Cap escriptor en llengua cata-
lana, no osava opinar desfavorable-
ment sobre el genial talent d'en Fe-
nix de la mateixa manera que
creu per por de ser titllat d'ignorant
i my amig (enemigo) no havien gaudit ^{so} opinar so
de ~~les classes~~ ^{de} ~~los genios nacionals~~
~~d'a classe~~. ^{que} El genial es devinent
de geni de genis en Josep Rell.

Entre la classe mitja menestrals o popular es produïa el mateix fenomen encara que per diferents motius, la gent mitjanament o escasament culte no volia passar per ignorant.

No llegien ni llegirien mai una obra d'en Teòcrit. Per altra banda, als que se n dueien llegir, llegir poques vegades, la cosa més atractiva fos, poc. catalans ho feien més d'altres, poques vegades. La prosa en estretament d'una prosa punyentament dificultava la tasca.

no era per a ser llegida. Els més obstinats dels lectors teòcritans havien fracassat. molts d'ells, correigats de bones intencions i de confiança en l'autoritat del seu emenys, poc perseveraven, composta eren co

els que arribaven al final. La gent menestrala sense pretensions intel·lectuals coneixien de nom en Teòcrit. Sabien el que sabia l'hom que la seva foto ^{sorría} a totes les revistes gràfiques i semi-gràfiques, que era un gran escriptor, guanyava tots els premis, era un jove, bon, simpàtic, i, sobretot, modest, sense cap menut de pretensió publi-

citària. Téolis de la 2a novel·la
d'en Teòcrit

"Dels testicles de Júpiter fins les
mamelles
~~oixos~~ de Cleopatra"

Estudi lliure

Divagacions sobre els orígens
olímpics de les secretissimes relacions
sexuals d'un déu i una mortal
a través de la història de l'antic

~~grecia~~ ^{egipto} i de la ^{no tant antiga} grega

En tota època els ~~homens~~ ^{sindrets} i les èpo-

ques. En primer lloc perquè, atreta pels amics la seva intensa vida social no li deixa temps per a l'explotació literària o d'història o de geografia ^{ni conquerir} d'espècies; i en segon lloc perquè la veïtat, ^{històrica i geogràfica} ~~no són~~ pròpia d'una imatge genial sino de mediobressos ^{ni conquerir} vulgars historiadors o vulgars cronistes nates de biblioteca sense cap mena de talent creatiu.

citaria,

L'edició de la segona novel·la
femenina d'en Teòvret va confirmar el gran
indescrible talent novel·lista i literari
de l'autor. No solament no va trobar
ni censurament
cap dificultat editorial, sinó que algunes
oficialment censurable, sinó que tots els
editors es disputaven l'honor d'editar

^{Seneua}
l'obra. En Teòvret, naturalment, no
l'havia acabada sinó que - sempre
segons les males llengües, en molles
hi estava treballant a marxes forçades. El ti-

tol era tant o més suggestiu que "Embolic
Psicopàtic" "els testicells d'Hèrcules ^{després fins a les ma-}
melles de Cleopatra" - Xafarderies igualment ma-

lignes, feien córrer que de Cleopatra, Teòvret
ho ignorava tot fins que no era natural d'Egipte
no en coneixia ni un borrell ignorava
que els seus (^{de Cleopatra}) contactes carnals
cathuc els seus incestuosos amors amb Ptole-
mee,

(2)

L'Egipte, gràcies als decorats escenogràfics d'una opereta molt en voga (?) es-trenada sovintament a "Canet-Plage" on Teòvit anava molts "week-ends" amb un grup d'Egipte la història d'Egipte antic, propiament dit no en coneixia sinó

3. Naturalment en el aerrat de l'opereta hi figuraven les piràmides, una impressionant espíng : dos o tres més o menys molt conservades. L'espirit publicitari d'en Teòvit en combinació amb l'habilitat professional d'un reporter fotògraf ^{de nacionalitat francesa d'origen jueu} intímanic del novel·lista, en teòvit en seu, va treure un gran partit en collocar el roman novel·lista ~~al~~ del devant de l'ementada opereta. Les fotos d'en Teòvit al peu de la piràmide ^{Cheops} ? : una altre ~~al~~ instat amb la propia jirinica d'en ~~xi~~ ? així com l'espíng de ^{l'apartant els seccs de} van ser

~~van~~ stoppar l'esmentada operetja van
~~la~~ ~~opereta~~ una gran publicitat per
es van convertir en una èdició
per a la novel·la. En Molleret sem-

~~(Teocritiana)~~
pre fidel a la seua vella amistat, amb
l'ajuda del "Parcule Illustre" ~~se~~ se les va
d'haver

haver d'haver amb "Els terriblels d'
Júpiter pare de tots els deus de l'olimp grec
~~Hercules~~ cercant desesperadament
en molles, naturalment,

la relació, històrica simbòlica o mito-
lògica que hi pogues haver-hi entre ~~d'haver~~
logeca que poden ~~fi~~ haver de tenir
aquests organes olímpics

~~amb els ovares de Cleopàtria"~~
Els esmentats ^{des} glandules genitals ^{de Júpiter} ;
els organes reproductors de la reina d'Egipte

A força de mollera i de "Larousse Illus-
tré" i, sobretot a forca d'amistat de te :

de voluntat, la novel·la pseudo Teo-
critiana va ser ^{molts ben} redactada per un conegut
barceloní editor, Hom li va dedicar una pro-

paganda perfecta. ~~per~~ L'editor no havia
estalviat res, en Cesa Fera ni va abo-
car tot el seu talent de reporter

fantastic, els companys de professió,
mig per mandra mig per independència
ells d'en Teòrit, del geni d'en Teovut,
de l'èxit d'en Teòrit i de la seva
novella se'n potien, se'n refotien;
sto se'n contrarefolien. Del que es trac-
tava era de ^{continuar} ~~guanyar~~ ^{al deavui} son sou, de man-
tenir i educar els fills, de preparar-los
a lluitar amb aquella gossa de vida cada
dia més difícil i desencisada — seguien
el camí més fàcil, menys perillós: no
discuir el geni d'en Teòrit, enlairar
l'obra literària d'en Teòrit ja que els
poderosos: Figols, Sellents, Rammals,
Gòdays parents, amics i familiars alia-
des ⁱ dependents dels ^{inconscientment} ~~poderosos~~ havien
acceptat de collaborar → cada ^{seu} ~~seu~~ ^{seu}
gros les propies forces → a l'exaltació

del geni, l'arrib contra una ~~ma~~^{força moral} totan unànim - creara que per questa ma-
teixa unanimitat ben poderós - hauria
estat una imprudència El català en
general, és, per naturalesa, prudent
~~alcoc-se~~ Al car - se contra el geni d'en
com alcoc - se contra les dictadures, intel·lectual moral
~~i fins espiritual de~~ ~~dictadura~~ les forces vives - dictatorials
teòric hauria estat un defecte de ca -
com alcoc - se contra
talaritat massa imprudent exposant
les dictadures
perillós poe grec o massa ferici.
intel·lectuals, morals i fins espirituals del país (tot va
lligat) hauria estat com ~~alcoc - se~~ rebel·lar - se contra
les dictadures, financeres, intel·lectuals, morals i fins
espirituals del país (tot va lligat)

Baralles entre deus i germis

d'aquest abraçade l'antigor)

Si, com a historiador fidelíssim - acceptant que la fidelitat històrica existeix - jo no puc deixar d'esmentar el xoc d'aquestes dues potències: la del déu de l'olimp literari català amb el nou geni ~~geni~~ degudament: habilitat creat per la poderosa "Editorial Europa".

No dubtem en afirmar que l'origen de la gran espíada va ser ~~una~~^{obra d'} bordada d'en Figols. En Figols no va pensar ell que pensava en tot - a consultar el Director General de les ~~ll~~lletres Catalanes abans de reunir el Consell Editorial amb el propòsit de crear un nou geni novel·listic ~~y fatalment als déus son venjatius.~~
Per altra banda en Teòcit embrigauat de glòria - era encara massa jove per a digerir ^{ne} una tan gran quantitat.

de glòria es va mostrar indiferent davant enfront de la petixança del déu. No li va fer l'acatament necessari. potser adhuc el va tractar imprudentment com ~~com~~ igual a igual a més d'orgulloso. Els déus ~~son~~ fatalment venjatius. El de les lletres catalanes no podia ser una excepció. Quan l'imprudent Teocrit va presentar la seva segona novel·la "Dels testicles de Júpiter ~~les marmelles~~ ^{les marmelles} de Cleopatra" el déu, que presidia el Jurat, va aruixar el ~~mas~~ seu olimpic. "Ah, Juvençell, ara te les havías amb mi" va sentenciar pronosticar en una mema de grum olimpic. El reste del jurat, és a dir els ~~que~~ ^{membres} ~~són~~ ^{seus} Esperits ~~són~~ desmoronats sots estaven decidits a (és a dir: creien que li havien d'ofegar) No personar el premi a en Teocrit. Només la Juvelld ~~es~~ agrata (No ~~se n'ha~~ moren tinc) el del presidencial s. hi oposava

havíen estat temps de despatxa. Però sabien que aixes
tinguts on era l'obra presentada? Ell la volia
mouelles s'havia de premiar el fet no es discuteix
llegir. Anar contra un costum tan
arrrelat, és a dir: el ~~de~~^{llegir} +
~~de~~^{la} ~~de~~^{una} ~~novel·la~~
la que no havia de ser premiada.
Sino el total; el nom de l'autor
de la ~~que per les novelles presentades a~~
~~que havia de ser premiada va canviar per~~
~~concourse llegat de la novel·la que només ha~~
~~estupor general de premiar no llegir les novel·les~~
~~la presentada al concurs (un jurat qua-~~
lificador que es respecti; no ~~en~~^{ni ha de} llegir cap de
novel·la, ~~totes, més una, perquè~~^{ja}
sap que no han de ser premiades. Llavors,
perquè diàstre llegir-les? ^Y ~~ella~~, la destinada
a ser fatalment premiada ~~ja~~ no cal llegir.
la ~~perquè fatalment~~ ^{si} ~~ha de ser premiada?~~
~~més~~ ^(o general)
Per aquests motius ja massa coneguts
dels membres del jurat, l'estemporània
exigència del cap suprem ^{generalissim}
exercit catòlic literaris barcelonins +
dels jurats d'les editorials barcelonenses

: voler llegir tot d'en Teòvit quan
n'hi havia sabia que una obra d'en
Teòvit no s'havia de descuidar, perquè
forçosament havia de ser la millor de
totes les presentades - va deixar-los
T representava un cop molt dona
fort per a ells. - Dijen que d'aquella
tela no ni hi ha hagut cap que se n'
exigís - més de jurat que actoés ins-
pirés confiança ni als concursans ni al pú-
blic en general (al poquissim que crevia
hi veia una petita mica en els concursos)
En ser declarat desert ^{l'esmentat} ~~el~~ premi i
estrombada la notícia que no era perquè
a la novel·la li mancaven dos copí-
tols l'autor es va revellar contra el
dien de l'olimp literari. Li va declarar

una guerra que no per més esconda
losa que sorda, va ferir vivament el
president del jurat En Tòvuit ~~a de-~~
~~clarat~~² públicament que mai més no ti-
aría no concorreria a cap premi que
presidís o en el que intervingués aquell m.
de c. de ~~pos~~ manefla. Però l'esmentat
"manefla" no va desdir de la ~~seva~~^(dignitat)
~~pica~~ olímpica. El va publicament
perdonar confessant (et déu s. hi ha de
mirar o anar contra els gustos de tot
un poble) que encara que no acobés
mai ~~cat~~ novel·la en Tòvuit era un novel·
lísta ~~genial~~ fragmentalment genial per
perí genial tant mateix.

El geni feia morros al déu (morros
volem dir perquè tot ell, el geni, era
massa buit per a fer morros)

i tot quedava oblidat en apa-
rença. Però solament en aparen-
ça perque el geni malparlava
del déu en veue sorda, i els deuols i
adoradors del déu li repetien els ~~per-~~
~~qualificatius~~
jassents poc respectuosos que el
nouellista li dedicava. Per le seva
banda el déu de les lletres catala-
nes s' havia permés de utilitzar
l'estil prosòdic del gran escriptor.
aquest ho sabia, tixò vol dir que
les borralles entre els déus i els
genis continuaven en sordina

En Figols havia negligit un poe el seu "geri". Altres afers més importants l'ocupaven: les baralles del "geri" amb el "dèu" que en Figols, ^{potencia li} Arthur, reconeixia com a cosa més terrena de les lletres catalanes ~~no d'esperit~~ Sant de les lletres catalanes destorbava poe o molt l'opinió general sobre la indisutabilitat del màxim novellesista forjat per ell per en Figols, vull dir.

Tero amb l'ajuda de la potent i inseparable imaginació d'en Cuc-Tera en Figols va reforçar el passatge entusiasmant de l'estel teocràtic. Potser ja ser una pensada d'en Goday, fent-se val! Va començar a coros la brama veu que en Teòrit es casava. Se movent ningú no s'hi creia. Hom no podia ^{imaginor-se} ~~creure~~ el maridatge

més o menys carnal d'un pení.

Pel altra banda i preseindint de la genialitat en ella mateixa^a en té l'ocasió
de coure i ossos, era difícil ~~que~~ l'imaginar
se'l sent de marit, passejant amb
una dona ^{mes o menys} ~~fingida~~ repenjada ~~en~~ del seu
frac i encara menys voltat de ~~maisme~~
~~da~~ ~~bresser~~ amant a mossa de dolç, ~~i després~~
abans de deixar-se caure a
passejant ~~per~~ la confiteria Foix de Sàuria
per a comprar el Tortell Tradicional.
sense cap falta d'ortografia.(el tortell)

Pero en Cece Ferri ~~no donar a enten-~~
~~de~~ va començar en té ocasió. El seu
prometatge seria una bona propa-
ganda pel seu tercer llibre - supo-
sat que aquest tercer llibre arribés a ser
escrit - La imaginació d'en Goday

no deixava de funcionar. Disentia amb l'interessat la mena de dona que, com a reclam, li calia. En tots els s'oposava formalment a casar-se ~~que fos únicament a guisa de publicitat~~ amb una espanyola. En Calella va convenir fàcilment que una estrangera arribà millor com a reclam. (Atrave) (incitar)

~~Van després diblaven entre una princesa egípcia o una duxesa italiaca.~~ ~~En teoria hauria preferit la egipciatotallent econòmicament per la italiana.~~ ~~Si van desvuntar per la italiana Elizabeth Taylor~~ ~~de Cleopatra.~~ ~~ma posseeixia un encant que la amava de molt bonas. Nava estal desembre~~ ~~creditat per la moda dita Tutenkhamen~~ ~~una veritable epidèmia (Tutenkhamen)~~ ~~escampada pel se's grans magatzems~~ ~~"Le Printemps de París"~~ ~~per l'opereta de~~ ~~Canet-Playa.~~ Una llarga temporada els dibuixos dels estampsats[?] dels vestits femenins, les formes dels capells; de les foses-monegres. També femenins,

italiana veneciana. (En Teò-
vit havia preferit la egipcia
(Encara que mi Cleopatra m'la Elixa -
~~(per a molt, a un cert moment)~~
~~que Taylor no ho era, en teòvit~~
~~volia fer passar per egipcioleg~~
Per a en teòvit egipci i la
quan la Elizabeth Taylor representava
~~en un cert film, el paper de una sola cosa~~
Cleopatra, el futur gran novel·lista
tenia certes pretensions d'egipcioleg)
Però en Cuca Fera s'interès desdins
~~és~~ deuanta^a per la veneciana
Tenia les seves raons
perquè Egipte en aquella època ja
començava a anar de mal torniàs. Ha-
via estat desavreditat per la moda
dit "Tutankhamen" ^{de modes} imposta per
gran establiment "Le Printemps" de Pa-
ris. Una llarga temporada els dibuixos
de les robes estampades, les formes dels
coppells; de les busses ^{porta} monedes ferme-

nins, el calçat i els xals, igualment
forniríssim així com cert moblatge i
còlinatge o fantasia que imitaven
grosserament una mena de decorat
egipci. La gent estava saturada
d'aquell estil dit "tutankhamen" que
~~l'opereta de Canet Plage havia es-~~
~~els grans magatzems "Le Printemps"~~
de París havien imposat; que cente-
mars d'altres cases de modes femenines
havien iniciat amb més o menys
habilitat i bon gust. Amb l'estil Tut-
Khamen abrum s'hi veia ond i on
només faltava la petita exhibició
de Canet-Plage i les fotografies d'en
Teònt voltat d'objectes que recordaven
Egipte sense oblidar - ni un dronc
de corn i ossos - que figurava en
doni vell, empolsat que un era amba

ambulant de pas a Porrínyà
d'el dromedari
tantant a cavall del qual - en Teòvit
vull dir + fm. Teòvit
~~havia comés la imprudència de retrat-~~

Tar-se impulsat per la seva dèria
epistòl·gica, havia comés la imprudèn-
cia de fer-se retratar. L'esmentada
del dromedari passant per la platja del Barcarès
fotografiat ^{apòs el gran novel·la} ~~sobre el darrunt~~
nevera estat publicada a totes
les revistes ~~fem gràfiques, femenines o~~
~~de Barcelona~~
ni, per a preparar el reclam de
la novel·la d'en Teòvit "Dels testicles
de Júpiter fins els ovaris de Cleopàtra"

Per tot aquest motiu i per la seva
dèria d'exòtisme, en Teòvit havia
preferit fer veure que estava promés
amb una princesa egipcia. Però ben
considerat en Cua Fera tenia mao'

Egipte per començar les pinceres; egiptes estav-
anava de mal bora; els estat,
desacreditades.

lles l'espallissaven, "le Printemps" amb
la seva pensada de ressecitar "Tutankha-
men" i fer impremer piràmides, momies
i espins a tort i a dret, feia impossí-
ble sense exposar-se a caure en ridib.
el ~~seu~~ pretès prometatz ^{s'en Séneca} amb una pru-
vada egipcia. La despeseta veneciana ^{de} Tom
fe tenia el seu enés. De noies maques,
més o menys ducals, Venècia n'estava
farsit. ~~Fotografiar~~ Fer-se fotografiar
en companyia de qualsevol dona jove
^{difícil ni gens}
^{i mica no resultava gens} ~~só~~
despendisos.

No calia ni remunerar a la pretesa
promesa. Només calia pagar-li un di-
nari, dir-li quatre besties en un itàlia-
macaronic, ~~vigolar-ho~~ que la intuï-
tivament - se a la plaça de Sant mare prop d'un
abacada abocant al pont dels sospeus

bessona, vol de colomins que pellus quessin
i parrejaven al volt de la parella noruega
tendències amb la nostra ^{protecció}
enllaçats en un góndola. Les des-
peses d'aquesta petita comèdia les pagava
l'editor que aquest cop no era en Figols
sinó un altre de quasi tan poderós com
el director-gerent de l'Editorial Europa" S. A."

El prometatge del genial novel·lista amb
la duqueseta veneciana es va escampar per
tot Catalunya, així va arribar a les Terres
de parla castellana on en ~~Séneca~~^{Séneca} ja era cone-
gut; i més ho hauria estat si en Figols li haguessi
editat "Marina Psicopàtica" tal i com en ~~Feo~~
Séneca l'havia escrita.

Li proposaven les fotos del genial
novel·lista accompagnat de la duqueseta
veneciana van eixecar grans muvols d'
enveja femenina. Quantes ex companyes

barri ^{gòtiques} - folistes - entre elles la Silvia, haurien pogut trobar-se en el bloc de la despeseta:

En Cuna-Fera ~~■~~ va escriure uns reportatges preciosos sobre aquests amors jove-mils. Amors que obligaven a en Teòcrat a passar més temps a Venècia que a Barcelona. No per festejar amb la despeseta - cosa que no havia fet mai; ni per documentar-se sobre la relació mitològica que ~~■~~ pogues haver ^{hi} entre els testicles de Júpiter i la reina d'Egipte - d'aquesta reina se n'ocupava en moleres. - sinó per a fer creure als lectors de diaris i revistes gràfiques que aquests amors existien. En Cuna-Fera sempre alerta del cara a la publicitat - que secundat ^{ien} sovintment. superficialment ~~■~~ una colla de periodistes - vacil-

lava entre fer barallar la parella
abans o després del suposat enllaç matrimo-
nial, abans ~~tot seguit~~ o després de la publicació
de la gran novella - que la novel·la
seria una gran novella ningú no en dub-
tava ni el propi generalíssim dels exercits li-

teraris catalans ~~el~~ ^{publicament} qual havent reelegit la
novia gosat, refusar el gran premi en què ~~en~~ ^{hi} encara la seva cara ferrianya ~~del~~
~~seva exprésada cosa, president i jurat~~ ^{publicament} ~~no~~
~~havia negat el premi a un teòric~~
~~a estones,~~ s'obstinava encara a fer cara
s'enterrada ^{hi} de ferrianya -

ferrianya - de mena ja li temia - ~~s'usava~~ es
tratava ^{publicament} de reenixir l'ha indescutible genia.

lilit del joveíssim escriptor -
Per altra banda en Goday opinava que
potser valdria més ^{faciblava} ~~divorciar~~ en fer-seit abans un cop la
venda de la
novella que gosava comentar els

testicles de Júpiter commençés ~~si~~ a
minibir. ~~Si~~ i el públic a oblidar l'autor
En aquest cas en Goday ja tenia
tot de titell pensat per a encapsular

les gozatilles, cronicetes, notícies referents
a l'esceàndol
"Divorcio de un gran ^{novelista} novelista en
perspectiva." "Peòculs entre el amor
i la fama" "La muerte de un
amor en Venecia" "Algo huele a po-
dridos" ^{erça} "al borde a la orilla del Gran Canal

La confederació Helvètica

abans de la segona guerra mundial

Fragment de la segona part de
les meves memòries

El descobriment de Suïssa ~~en la tardor~~
en ve de
~~del 1923~~ l'estiu del 1923 i havia constituirit
per a mi una revelació trascendent.
El meu esguard meravellat es projec-
tava darrunt l'Europa desconeguda
~~si hi engrescava,~~
ja no se m'aparàeria mai més.

A través dels anys, de les lliures, dels familiars, nacionals
desenganyos, de les tragèdies, aquella Euro-
pa seria com un far ^{d'que} em
guiavia permanent, ~~segurament~~ ^{dretverrament} devora,
l'esperit de civilització que jo havia
triat i que, com el més ferm i fi
del dels amors, m'acompanyaria ~~sem-~~
~~pre~~ més, tota la vida

En aquella confederació Helvètica més
esperaven moltes noves dàtils: fred,
gana, ^{malaltia}, ~~dels~~ ^{des} ~~independència~~, injustícies,
menyspreu però també amistats:
fins una mena d'amor - Aquells
que llegiu la Primera Part de les meves
memòries jants no sabeu - ^{a Suïssa hi} ha-
via anat per a obtenir un certificat
d'estudis. disposada a quançar-me el
el meu
rostre pa de cada dia) no solament
sino les matrícules. i no ermento
la calefacció perquè me'n vaig haver
d'estar - sino les matrícules. No
sabia el grau de civilització que i
de cultura que s'annagava servir-
sejava aquell petit país ~~bon costit-~~
confederat, la constitució del qual ini-
tada ^{més tard} pels Estats Units d'Amèrica és

un model de democràcia ben entesa, sense conessions a la galeria ni gos de cara a la e' opinió interna
ni gos de cara als propis confederats, no com avui a conseqüència d'una jugada política sinò pensada, discutida i aprovada pels mateixos helvets fundadors de la confederació'

Però no m'he proposat contar la meravellosa història de la confederació Suïssa que mereix de ser recordada als lectors de "Pens" i del meravellosa perquè tres petits pobles helvets. Setze Switch, Untermal i Uri es van revoltar contra els senyors feudals que els opinien; i van fundar la primitiva confederació la que encara a la qual ~~es~~ van adherir-se pocs anys després els altres cantons. Els helvets

que units pel nom de Suïssa - nom inspirat
per parlaren una llengua d'origen ger-
manic petit poble ^{que} amb una crua blanca
sobre tots els ^{represt entre l'imblem} del petit gran país
marxie ~~o sexa~~ que es cosa més
els helvètes ^{primitiu} Aquesta llengua
d'alemany ^{"suis"} Partic. Aquesta llengua
que la gent corrent anomena "ale-
many" no és la llengua oficial
de la Confederació Helvètica. A Suï-
sa hi ha quatre llengües reconegudes
oficials, l'alemany, el francès, l'italià i
el romany.

En sortir d'Espanya per anar a
estudiar a Ginebra jo portava la idea
de la infinità religiosa que en
aquella època regnava el nostre
país ^{Recordava que} ~~Aquells~~ que tingueren més de
seis anys havien de reer d'an-ho
Pensar d'un protestant, d'un israeli,
o d'un musulmà era pitià
^{invocar} que escaix el dimoni; El seu
imperi va ser immens gran

~~desembarcar~~
en el poble de Mürren on ~~se~~ hi havia
anat a treballar en un hotel ~~amb~~
concepte de viatge eclesiàtic formant part d'una pe-
~~treballar~~ de viatge eclesiàtic, ~~veig~~
tlla orquestra, s'hi execaven capelles consagrades a
~~descobrir capelles de~~ ~~totes les religions~~
~~independentes~~ ~~diferents~~
allí, no solament els protestants: luter-.

rians, anglicans, o calvinistes - tenien llurs
~~mes propietats~~ ~~propietats~~ ~~propietats~~ ~~propietats~~ ~~propietats~~
temples ~~sino~~, els catòlics, els israelites
~~o mormons~~, els mormons
També trobava el seu culte a punt i
ni qui no s'extrañava ni es criticava, ni
ofenia ~~de la religió~~ que practicaven els altres
gent del país. Es a dir, als quies
de muntanya als Alps Centrals, ~~los vaquers~~, els
pastors i vaquers ~~parlaven~~ entre ells aquella
llengua entintada, herència dels helvètes fan-
dadors de la Confederació. Els pastors d'ànimes
i els empleats dels hotels i ferrocarrils de
muntanya parlaven l'alemany, l'anglès, l'italià
~~i el francès~~
amb els pastors

Horn passava, jugava al tennis, ballava
i feia tertúlia tot prenent te. Alguns
mes aviat que els altres gosaven
enfilar-se fins l'Eiger, uns quants hi

deixaven la pell... altre, ben poes, trunyaven
muntanya amunt fins a 3000 metres d'altitud
mi hi acompanyava un riu d'origen polones
que es deia Scherechewky ^{I was an excellent company, among} ... de la naturalesa, silencios
A Ginebra, més tard, ja en país de llengua fran-
cesa - que llavors ja era un poc la meva - el ca-
racter polític, social, intel·lectual i artístic
^{d'aquells cantons de llengua Francesa.} dels
Pausanne, Neuchâtel; una part del Valsais
m'anaven mostrant motiu d'
admiració envers el gran de civilitat que em descobrien
nous descobriments pels mi dels grans
el respecte,
~~de consciències d'aqueells pobles entre el qual el~~
~~a la llibertat individual, a les idees més opo-~~
~~srespecte a l'opinió de les idees als altres.~~
sud.
l'amor a les besties, el respecte quasi su-
persticiós als arbres a
~~als arbres a~~
a les plantes... l'amor
a les llengües estrangeres, el respecte quasi
sagrat a les lleis que regien rigorosamente
humànement, estílicament
~~equates~~ els paisatges: les

bèsties innocents, étoiles que el poblenen
Déu meu! Allí les uniques coses que l'ello-
vat eren el sol i els meus assumptes personals.

Dos anys després jo em convertia en subdit
suis i no per oportunitisme ni cap mena
de 'aventatge material: essencialment:
propriament per amore

El petit gran país que és Suïssa conti-
nua sent per a mi el meu país d'adibi-
ció. No hi vige però continuu ~~ni~~ admiri-
vant-lo, amant-lo, desitjant per aquest
país meu d'origen, una democràcia con-
tentica com la de la confederació Helvètica

Entre les classes mitja i baixa es produïxen popularment els mateixos fenòmens encara que per diferents motius. La gent mitjanament o escasament culte no volia passar per ignorant. No havien llegit, no llegien ni llegirien mai una revista d'en Teòrit - el mateix cas s'esquidia a codeterminar entre la gent refinada: «cada es a dir que no tronien encara que per altres motius tampoc no les llegien». La prosa genial comencaven a llegir-se en temps d'en Teòrit iien un gran estímul per a continuars' per no ser superat. Iien un cor de menestrala sense pretensions intel·lectuals, coneixent en l'en Teòrit, per sabrien el que sabia que la seva foto era a totes les revistes: que era un gran escriptor que guanyava tots els premis, que era jove, batò, simpàtic; i sobretot, senzill sense cap pretensió publicitària.

~~Tutankhamon~~

TUTANKHAMEN - Kleopatra (piràmide)
estíngs

el calcet i els ~~xals~~^{xals} ~~exarxes~~^{exarxes} moladors, igualment femenins imposats per la moda
magatzems parisenes "Le Printemps"
així com cert moblatge fantasia que
imitava ~~vulgarment~~ grossolement una mena de
decorat ~~egipci~~^{hom} en voga que també se'n
va batejar amb l'etiqueta ^{de France}
en estil Tutankhamen, tot això
impost per la moda dels grans magatzems Le Printemps de París, imitat per
"Aux dames Françaises" de totes o quasi totes
poblacions
les sous-prefectures de França